د سموئيل دويم کِتاب

پيژندګلو

د دويم سموئيل کِتاب کښې د حضرت داؤد عليه السلام د بادشاهئ جوړېدل، غورزېدل او د بيا بحال کېدلو ذکر شوے دے. کله چې حضرت داؤد عليه السلام مُلک قبضه کوی او يهوديانو سره يوځائ کېږی، نو مونږ په هغۀ کښې د خُدائ پاک سره وفاداری، فکرمندی، ايمانداری او ډاډګيرنه وينو. اګر چې خُدائ پاک حضرت داؤد عليه السلام له ډيرې کاميابئ ورکړې وې خو د اورِياه خِلاف او د بتسبع سره د ګناه نه پس هغه، د هغۀ بادشاهی او د هغۀ د خاندان په مسئلو کښې راګېر شول. د هغۀ زوئ ابیسلوم د هغۀ خلاف سخت بغاوت وکړو. نو حضرت داؤد عليه السلام چې د خُدائ پاک زړۀ ته ډېر نزدې وو، او هغه يو توبه ګار او دُعاګو انسان وو. د زبور زياته حِصه هغۀ په خپله ليکلی ده. په اوؤم باب کښې چې خُدائ پاک د حضرت داؤد عليه السلام سره کوم لوظ وکړو چې، تۀ به هميشه په بچو کښې پتې يې او ستا بادشاهی به هميشه دپاره قائمه ساتم، ستا بادشاهت به هيڅکله نۀ ختميږی نو دغه شان د خُدائ پاک دا لوظ د حضرت عيسیٰ مسيح دُنيا ته د راتلو سره پوره شو. د حفظ کولو دپاره ۲۲:۷ آيت ”مالِکه خُدايه پاکه، تۀ څومره لوئ يې، ستا په شان بل هيڅ څوک هم نشته، مونږ ته هميشه دا پته ده چې صِرف تۀ خُدائ پاک يې.“

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت داؤد د ساؤل د مرګ نه خبرېدل

١ ۝١ د ساؤل د مرګ نه پس چې داؤد په عماليقيانو فتح وموندله نو راغلو او
دوه ورځې په صِقلاج کښې ايسار شو. ۝٢ په درېمه ورځ د ساؤل د کېمپ نه يو
زلمے راورسېدو. د دې دپاره چې خپل غم ښرګند کړى، هغۀ خپلې جامې شلولې
وې او په سر يې خاورې اچولې وې. کله چې هغه داؤد له راغلو نو د عزت نه
ټيټ شو او پړمخې په زمکه پرېوتو. ۝٣ داؤد ترې نه تپوس وکړو، ”تۀ د کوم
ځائ نه راغلے يې؟“ هغۀ ورته ووئيل، ”زۀ د بنى اِسرائيلو د کېمپ نه راتښتېدلے
يم.“ ۝٤ داؤد ورته وفرمائيل، ”ما ته ووايه چې څۀ شوى دى.“ هغۀ جواب
ورکړو، ”زمونږ فوجيان د جنګ نه راتښتېدلى دى او زمونږ ډېر سړى وژلے
شوى دى. ساؤل او د هغۀ زوئ يونتن هم وژلے شوى دى.“ ۝٥ داؤد ترې نه
تپوس وکړو، ”تا ته څۀ پته ده چې ساؤل او يونتن مړۀ شوى دى؟“ ۝٦ هغۀ
جواب ورکړو، ”د جِلبوعه په غرۀ باندې داسې وشول او ما وليدل چې ساؤل په
خپله نېزه باندې تکيه لګولې وه او د دشمن جنګى ګاډى او په آسونو سوارۀ
فوجيان ورنزدې کېدل. ۝٧ بيا هغه راوګرځېدو او زۀ يې وليدم او را وې غوښتم.
ما ورته ووئيل چې زۀ حاضر يم. ۝٨ هغۀ زما نه تپوس وکړو چې تۀ څوک يې،
نو ما ورته ووئيل چې زۀ د عماليقى قبيلې يم. ۝٩ بيا هغۀ ووئيل چې دلته راشه
او ما ووژنه. ځکه چې زما ځنکدن دے خو زۀ تر اوسه پورې ژوندے يم. ۝١٠ نو
زۀ هغۀ له ورغلم او ومې وژلو، ځکه چې ما ته پته وه چې څنګه وغورزېږى نو
هغه به مړ شى. بيا ما د هغۀ د سر نه تاج او د هغۀ د لاس نه بنګړے واخستلو او
صاحِبه، تا له مې راوړل.“ ۝١١ داؤد د غم نه خپلې جامې وشلولې او د هغۀ ټولو
سړو هم دغه شان وکړل. ۝١٢ هغوئ په غم غمژن شول او تر ماښامه پورې يې د
ساؤل، يونتن او بنى اِسرائيلو دپاره روژه ونيوله کوم چې د مالِک خُدائ د لښکر
خلق وُو، ځکه چې دا خلق په جنګ کښې مړۀ شوى وُو. ۝١٣ داؤد د هغه زلمى نه
تپوس وکړو کوم چې هغۀ له دا خبر راوړے وو چې، ”تۀ د کوم ځائ يې؟“ هغۀ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ورته ووئیل، ”زۀ یو عمالیقے مسافر یم، خو زۀ ستا په مُلک کښې اوسېږم.“ ۱۴
داؤد ترې نه تپوس وکړو، ”تا دا جرأت څنګه وکړو چې د مالِک خُدائ خوښ
کړے شوے بادشاه دې ووژلو؟“ ۱۵ بیا داؤد خپل یو سړے راوغوښتلو او ورته
یې ووئیل، ”هغه ووژنه.“ نو هغه سړی عمالیقے ووهلو او هغه په ټکی مړ شو، ۱۶
او داؤد هغه عمالیقی ته وفرمائیل، ”خُون دې د خپلې غاړې دے. تا په خپله د
ځان سره دا بد وکړل چې تا دا خبره وکړه چې تا د مالِک خُدائ خوښ کړے
شوے بادشاه ووژلو.“

د حضرت داؤد د ساؤل او د یونتن دپاره د غم سندره وئیل

۱۷ داؤد د ساؤل او د هغۀ زوئ یونتن دپاره دا د غم سندره ووئیله، ۱۸ او حُکم
یې وکړو چې دا د یهوداه خلقو ته وښودلے شی. هغۀ په دې باندې د لیندې
سندرې نوم کېښودو، دا د یاشر په کِتاب کښې لیکلے شوې ده: ۱۹ ”په غرونو
باندې د بنی اِسرائیلو عزتمند خلق مړۀ شوی دی. زمونږ تکړه فوجیان غورزېدلی
دی. ۲۰ په جات کښې دا اِعلان مۀ کوه او د اسقلون په کوڅو کښې هم دا اِعلان
مۀ کوه. د فلستیانو ښځې مۀ خوشحالوه، د غېرو قومونو لوڼه مۀ خوشحالوه.
۲۱ د جِلبوعه په غرونو باندې دې پرخه او باران نۀ وریږی، د دې ځائ پټی دې
همېشه شنډ وی. ځکه چې د تکړه کسانو ډالونه هلته په بې‌عزتئ کښې پراتۀ دی، د
ساؤل ډال دې نور د تېلو سره نۀ شی ځلولے. ۲۲ د یونتن لینده د مرګ وه، د
ساؤل تُوره بې‌رحمه وه، طاقتور یې غورزول او دشمن یې وژلو. ۲۳ ساؤل او
یونتن ډېر ښۀ او خوارۀ وُو، په ژوند کښې هم یو ځائ او په مرګ کښې هم یو
ځائ، د باز نه تېز وُو او د زمرو نه تکړه وُو. ۲۴ د بنی اِسرائیل ښځې د ساؤل
دپاره د غم ژړا کوی. هغۀ تا ته سرې ښې جامې درواغوستلې او په کالو او سرو
زرو یې ښائسته کړې. ۲۵ تکړه فوجیان غورزېدلی دی، هغوئ په جنګ کښې
وژلے شوی دی. یونتن په غرونو کښې مړ پروت دے. ۲۶ زما وروره یونتنه، زۀ
ستا په غم غمژن یم، تۀ په ما باندې ډېر ګران وې. ستا مینه زما دپاره ډېره

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ښځهٔ وه، د ښځو د مينې نه هم ښهٔ وه. ٢٧ تکړه فوجيان غورزېدلی دی، د هغوئ
وسلې تباه شوې دی."

د حضرت داؤد د يهوداه بادشاه جوړېدل

٢ ١ د دې نه پس، داؤد د مالِک خُدائ نه تپوس وکړو، "زهٔ لاړ شم څهٔ چې د
يهوداه يو ښار قبضه کړم؟" مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، "آو، لاړ شه." داؤد ترې
نه تپوس وکړو، "کوم يو قبضه کړم؟" مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، "حبرون."
٢ نو داؤد حبرون ته لاړو، خپلې دوه ښځې يې هم د ځان سره بوتلې، اخينوعم
چې د يزرعيل وه او ابيجيل چې د نابال کونډه وه، چې هغه د کرمل وو. ٣ هغهٔ
خپل سړی او د هغوئ خاندان هم د ځان سره بوتلل او د حبرون نه ګېرچاپېره په
ښارونو کښې دېره شول. ٤ بيا د يهوداه سړی حبرون ته راغلل او داؤد يې د
يهوداه د بادشاه په توګه مقرر کړو. کله چې داؤد خبر شو چې په جِلعاد کښې د
يبيس خلقو ساؤل ښخ کړے دے، ٥ هغهٔ هلته يو څو سړی د دې پيغام سره
ولېږل، "مالِک خُدائ دې تا له برکت درکړی ځکه چې تا خپل بادشاه ته وفاداری
ښودلې ده چې هغه دې ښخ کړے دے. ٦ نو مالِک خُدائ دې په تا مِهربانه
شی او تا ته دې خپله وفاداری وښائی. تا چې څهٔ کړی دی نو د هغې په وجه به
زهٔ هم تا سره ښهٔ سلوک وکړم. ٧ تکړه او بهادر شه. ستاسو بادشاه ساؤل مړ
دے او د يهوداه خلقو زهٔ د بادشاه په توګه مقرر کړے يم."

د اشبوست د بنی اِسرائيلو بادشاه جوړېدل

٨ خو د ساؤل د لښکر مشر د نير زوئ ابنير د ساؤل د زوئ اشبوست سره
تښتېدلے وو او محنايم ته د اُردن نه پورې وتے وو. ٩ هلته ابنير اشبوست د
دې علاقو بادشاه جوړ کړو يعنې د جِلعاد، آشر، يزرعيل، اِفرائيم او بنيامين او په
حقيقت کښې د ټول اِسرائيل بادشاه يې جوړ کړو. ١٠ هغه د څلوېښتو کالو وو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چې هغه د اِسرائيل بادشاه جوړ شو او دوه کاله يې بادشاهی وکړه. خو د يهوداه قبيلې خلق د داؤد وفادار ؤو، ۱۱ او هغۀ په يهوداه باندې په حبرون کښې اووۀ کاله او شپږ مياشتې بادشاهی وکړه.

د بنی اِسرائيل او د يهوداه په مينځ کښې جنګ

۱۲ ابنير او د اشبوست آفسران د محنايم نه د جبعون ښار ته لاړل. ۱۳ يوآب چې د هغۀ مور ضرویاه وه او د داؤد نور آفسران د هغوئ سره د ډنډ سره مِلاو شول، چرته چې هغوئ ټول کښېناستل، يوه ډله د ډنډ په يو طرف او بله ډله د ډنډ په بل طرف ناسته وه. ۱۴ ابنير يوآب ته ووئيل، ”راځئ چې د دواړو طرفونو نه يو څو زلمی واخلو چې دوئ په خپلو کښې زمونږ په وړاندې لاس په لاس جنګ وکړی.“ يوآب ورته ووئيل، ”بلکل ټيک ده.“ ۱۵ نو دولسو سړو چې کومو د اشبوست او د بنيامين د قبيلې نمائندګی کوله، د داؤد دولسو سړو سره لاس په لاس جنګ وکړو. ۱۶ هر يو سړی خپل مخالف د سر وېښتو نه ونيولو او په خپل مخالف سړی کښې يې تُوره دننه کړه، نو داسې ځليريشت واړه په يو ځائ وغورزېدل او مړۀ شول. نو په جبعون کښې هغه ځائ د ”د تُورو ميدان“ په نوم ياديږی. ۱۷ بيا سخت جنګ شروع شو او ابنير او بنی اِسرائيلو د داؤد د سړو نه شکست وخوړو. ۱۸ د ضرویاه درې زامن هلته ؤو، يوآب، ابيشے او عساهيل. عساهيل د ځنګلی هوسۍ په شان تېزه منډه وهلے شوه، ۱۹ هغه په ابنير پسې روان شو او سيدها يې په هغۀ پسې منډې وهلې. ۲۰ ابنير چې په شا وکتل نو وې وئيل، ”عساهيله، دا تۀ يې؟“ هغۀ جواب ورکړو، ”آو، دا زۀ يم.“ ۲۱ ابنير ورته ووئيل، ”ما پسې مۀ راځه. په يو بل فوجی پسې منډه کړه او چې د هغۀ سره څۀ وی هغه ترې نه واخله.“ خو عساهيل ورپسې روان وو. ۲۲ ابنير يو ځل بيا هغۀ ته ووئيل، ”ما پسې مۀ راځه. تۀ ما دې ته ولې مجبوروې چې ودې وژنم؟ زۀ به ستا ورور يوآب ته څنګه مخامخ کېږم؟“ ۲۳ خو عساهيل نۀ منع کېدو، نو ابنير د خپلې نېزې د بېخ سره هغه په خېټه داسې ووهلو چې نېزه د هغۀ نه شاته ووتله.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

عساهیل په زمکه وغورزېدو او په تکی مړ شو او چې هر څوک هغه ځائ ته راتلل
چې چرته هغه پروت وو نو هلته ایسارېدل او ودرېدل. ۲۴ خو یوآب او ابیشے
په ابنیر پسې روان شول او نمرپرېواتو په وخت هغوئ د امه غرۀ ته ورسېدل، کوم
چې د جبعون صحرا په لاره د جیاح نمرخاتۀ طرف ته دے. ۲۵ د بنیامین د
قبیلې خلق یو ځل بیا د ابنیر نه راتاو شول او د یو غرۀ په سر باندې ودرېدل. ۲۶
ابنیر یوآب راوغوښتو او ورته یې ووئیل، "مونږ به د تل دپاره جنګ کوُو څۀ؟ تا ته
پته نۀ لګی څۀ چې د دې اَنجام به ډېر خراب وی؟ مونږ ستاسو اِسرائیلی ورونړه
يُو. خو هغه وخت به کله وی چې تۀ خپلو سړو له حُکم ورکړې چې په مونږ پسې
نۀ راځی؟" ۲۷ یوآب ورته ووئیل، "زۀ په ژوندی خُدائ پاک قسم خورم، کۀ تا
خبرې نۀ وے کړې نو زما سړی به تر سبا سحره پورې په تا پسې درتللے." ۲۸
بیا یوآب خپلو سړو ته بیګل د نښې په توګه وغږولو چې هغوئ نور په بنی اِسرائیلو
پسې نۀ ځی، نو داسې جنګ بس شو. ۲۹ ابنیر او د هغۀ سړو په هغه ټوله شپه د
اُردن په مېدان کښې مزل وکړو، هغوئ د اُردن سیند نه پورې وتل او په ورپسې
ټول سحر مزل کولو نه پس، هغوئ واپس محنایم ته ورسېدل. ۳۰ کله چې یوآب
په هغوئ پسې نور نۀ تلو، هغۀ خپل ټول سړی راغونډ کړل او پته ورته ولګېده چې
د عساهیل نه علاوه، نولس کسان غیب وُو. ۳۱ خو د داؤد سړو د بنیامین قبیلې
د ابنیر درې سوه شپېتۀ سړی وژلی وُو. ۳۲ یوآب او د هغۀ سړو د عساهیل لاش
واخستلو او په بیت‌لحم کښې د خپل خاندان په قبر کښې یې ښخ کړو. بیا هغوئ
ټوله شپه مزل وکړو او سحر وختی حبرون ته واپس ورسېدل.

۳

۱ کومو فوجیانو چې د ساؤل د خاندان ملګرتیا کوله او چا چې د داؤد
ملګرتیا کوله د هغوئ په مینځ کښې تر ډېرې مودې پورې جنګ جاری وو. داؤد
چې څومره زیات تکړه کېدو نو مخالفین یې دومره کمزوری کېدل.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د داؤد زامن

٢ په حبرون کښې د داؤد دا زامن پېدا شول: د هغهٔ مشر زوئ امنون وو، چې
د هغهٔ مور د يزرعيل اخينوعم وه، ٣ د هغهٔ دويم زوئ کِلياب وو، د هغهٔ مور
ابیجيل د کرمل د نابال کونډه وه، دريم زوئ يې ابی‌سلوم وو، د هغهٔ مور معکه د
جسور بادشاه تلمی لور وه، ٤ څلورم ادونياه وو چې د هغهٔ مور حجيت وه،
پينځم سفطياه وو، چې د هغهٔ مور ابيطال وه، ٥ شپږم زوئ يې اِترعام وو چې
د هغهٔ مور عِجلاه وه. د هغهٔ دا ټول زامن په حبرون کښې پېدا شوی وُو.

د ابنير د حضرت داؤد سره ملګرتيا کول

٦ کله چې د داؤد د فوجيانو او د هغه فوجيانو په مينځ کښې جنګ جاری وو
کومو چې د ساؤل د خاندان ملګرتيا کوله، نو ابنير د ساؤل ملګرو کښې نور هم
زيات تکړه کېدو. ٧ يوه ورځ د ساؤل زوئ اشبوست په ابنير اِلزام ولګولو چې
تهٔ د ساؤل د وينځې د آيه د لور رِصفخ سره خملې. ٨ په دې باندې ابنير سخت
غصه شو. هغهٔ ووئيل، "ستا خيال دا دے څهٔ چې زهٔ به د ساؤل سره بې‌وفائی
وکړم؟ ستا خيال دا دے چې زهٔ د يهوداه سپے يم؟ زهٔ د شروع نه ستا د پلار
ساؤل، د هغهٔ ورونړو او د هغهٔ د دوستانو وفادار يم او ما تهٔ د داؤد د شکست نه
بچ کړے يې، خو نن تهٔ په ما کښې د يوې ښځې په حقله غلطی لټوې. ٩-١٠
مالِک خُدائ د داؤد سره لوظ وکړو چې هغه به د ساؤل او د هغهٔ د اولاد نه
بادشاهی واخلی او داؤد به د بنی اِسرائيلو او د يهوداه دواړو قبيلو بادشاه جوړ
کړی، هغه به د مُلک د يو سر نه تر بل سر پورې بادشاه وی. نو مالِک خُدائ دې
ما ووهی کهٔ ما دا خبره رښتيا نهٔ کړه." ١١ اشبوست د ابنير نه سخت يرېدو او
يوه خبره يې هم نهٔ شوه کولے. ١٢ ابنير داؤد له پېغام ورُونکی ورولېږل، چې
هغه په هغه وخت کښې په حبرون کښې وو، چې داسې ورته ووائی، "په دې مُلک
به څوک بادشاهی کوی؟ زما سره يو تړون وکړه او زهٔ به ستا مدد وکړم چې ټول

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بنی اِسرائیلیان په بادشاه جوړیدو کښې ستا ملګرتیا وکړی.“ ۱۳ داؤد ورته
وفرمائیل، ”ټیک ده. زهٔ به تا سره په یو شرط باندې تړون وکړم. کله چې تهٔ ما
سره مِلاویدو له راځې نو تهٔ به ما له خامخا د ساؤل لور میکل راولې.“ ۱۴ او
داؤد اشبوست له هم پیغام ورُونکی ولېږل چې ورته ووائی، ”ما له خپله ښځه
میکل واپس راکړه. ما د هغې د وديدو دپاره سل فلستیان وژلی دی.“ ۱۵ نو
اشبوست هغه د خپل خاوند د لیس زوئ فلطیٰ‌ایل نه بوتله. ۱۶ فلطیٰ‌ایل په هغې
پسې د بحوریم ښار پورې روان وو او ژړل یې. خو چې کله ورته ابنیر ووئیل چې،
”واپس کور ته لاړ شه،“ نو هغه لاړو. ۱۷ ابنیر د بنی اِسرائیلو مشرانو له لاړو او
ورته یې ووئیل، ”د ډیر وخت نه تاسو غوښتل چې داؤد ستاسو بادشاه شی. ۱۸
نو اوس تاسو سره دا موقع شته. یاد ساتئ چې مالِک خُدائ فرمائیلی دی، زهٔ به
د خپل خِدمت کوونکی داؤد نه کار واخلم چې زما خلق بنی اِسرائیلیان د
فلستیانو نه او د هغوئ د ټولو دشمنانو نه بچ کړی.“ ۱۹ ابنیر د بنیامین قبیلې
خلقو ته هم ووئیل او بیا حبرون ته لاړو چې داؤد ته ووائی چې د بنیامین قبیله او
بنی اِسرائیل داسې کولو ته راضی شوی دی. ۲۰ کله چې ابنیر په حبرون کښې
داؤد له د شلو سړو سره راغلو، نو داؤد هغوئ له یوه مېلمستیا وکړه. ۲۱ ابنیر
داؤد ته ووئیل، ”ما پرېږده چې اوس زهٔ لاړ شم او ټول بنی اِسرائیلیان زما نیک
یعنې بادشاه له راغونډ کړم چې تا سره تړون وکړی. هغوئ به تا بادشاه ومنی، نو
بیا به تا ته هغه څهٔ مِلاو شی چې تا څهٔ غوښتل او په ټول مُلک به بادشاهی کوې.“
نو داؤد ابنیر پرېښودو او هغه په خیر سره لاړو.

د ابنیر مرګ

۲۲ وروستو یوآب او د داؤد نور آفسران د یو حملې کولو نه راغلل او د ځان
سره یې ښهٔ ډیر مالِ غنیمت راوړو. ابنیر د داؤد سره هلته په حبرون کښې نهٔ وو،
ځکه چې داؤد هغه په خیر سره لیږلے وو. ۲۳ کله چې یوآب او د هغهٔ سړی
راورسیدل، نو هغه خبر شو چې ابنیر داؤد بادشاه له راغلے وو او په خیر سره

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

لېږلے شوے وو. ۲۴ نو يوآب بادشاه له لاړو او هغهٔ ته يې ووئيل، ”دا تا څهٔ کړی دی؟ ابنير تا له راغلے وو، نو تا هغه داسې ولې پرېښودو؟ ۲۵ هغه دلته ستا دوکه کولو دپاره راغلے وو او چې دا پته ولګوی چې تهٔ څهٔ کوې او چرته ځې. په حقيقت کښې تا ته دا پته ده.“ ۲۶ د داؤد د تلو نه پس، يوآب پېغام وړُونکی ولېږل چې ابنير راولی او هغوئ هغه د سيره د کوهی نه راوستلو، خو داؤد د دې نه بېخی خبر نهٔ وو. ۲۷ کله چې ابنير حبرون ته ورسېدو، نو يوآب هغه د دروازې سره يو طرف ته بوتلو، داسې معلومېده لکه چې يوآب د هغهٔ سره څهٔ پټه خبره کوی او هلته يې هغه په خېټه باندې ووهلو. نو داسې ابنير ووژلے شو ځکه چې هغهٔ د يوآب ورور عساهيل وژلے وو. ۲۸ کله چې داؤد دا خبر واورېدو، نو هغهٔ وفرمائيل، ”مالِک خُدائ ته زما او زما د خلقو پته ده چې د ابنير د ووژلو په وجه بېخی بې‌ګناه يُو. ۲۹ د دې سزا دې په يوآب او د هغهٔ په مکمل خاندان راشی. د هغهٔ د خاندان په هر نسل کښې دې داسې سړی وی چې د هغوئ د ذکر نه منی ځی يا جذامی وی يا ښځونک، يا په جنګ کښې مړهٔ شی يا د هغوئ سره د خوراک کمے وی.“ ۳۰ نو داسې يوآب او د هغهٔ ورور ابيشی د ابنير نه بدل واخستلو ځکه چې هغهٔ د جبعون په جنګ کښې عساهيل د هغوئ ورور وژلے وو.

د ابنير ښخېدل

۳۱ بيا داؤد يوآب او د هغهٔ سړو له حُکم ورکړو چې خپلې جامې وشلوئ، د ټاټ جامې واغوندئ او په ابنير ماتم وکړئ. او د جنازې سره داؤد بادشاه په خپله د تابوت نه وروستو روان وو. ۳۲ ابنير په حبرون کښې ښخ شو او بادشاه په چغو چغو د قبر سره وژړل او ټولو خلقو هم وژړل. ۳۳ داؤد د ابنير دپاره دا د غم سندره ووئيله، ”ابنير دې د يو کم عقل په شان ولې مړ شی؟ ۳۴ ستا لاسونه نهٔ وُو تړلی، او ستا پښې نهٔ وې تړلې، تهٔ داسې مړ شو لکه چې چا مجرم وژلے وی.“ او خلقو د هغهٔ دپاره بيا وژړل. ۳۵ ټوله ورځ خلقو کوشش کولو چې په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

داؤد باندي څۀ وخورى، خو هغۀ پوخ لوظ وکړو، ”خُدائ پاک دې ما هلاک کړى
چې د ورځې د ختمېدو نه مخکښې زۀ څۀ وخورم.“ ۳۶ نو خلقو ته پته ولګېده او
خوشحاله شول. په حقيقت کښې بادشاه چې څۀ هم کول نو خلق ترې نه
خوشحالېدل. ۳۷ د داؤد او د بنى اِسرائيل ټولو خلقو ته دا پته ولګېده چې بادشاه
د ابنير په وژلو کښې هيڅ برخه نۀ ده اخستې. ۳۸ بادشاه خپلو درباريانو ته
ووئيل، ”تاسو ته پته نۀ لګى چې نن په بنى اِسرائيلو کښې يو لوئ مشر مړ شوے
دے؟ ۳۹ اګر چې زۀ بيا هم هغه بادشاه يم چې خُدائ پاک خوښ کړے يم، نن
زۀ خپل ځان کمزورے ګڼم او د ضروياه دا زامن قابو کولے نۀ شم. مالِک
خُدائ دې، دې مجرمانو له سزا ورکړى لکه چې څنګه دوئ د سزا حقدار دى.“

د اشبوست مرګ

۴ ۱ کله چې د ساؤل زوئ اشبوست دا واورېدل چې ابنير په حبرون کښې
قتل شوے دے، نو هغۀ خپله حوصله بائيله او ټول بنى اِسرائيليان وېرېدل. ۲ د
اشبوست دوه آفسران وُو کوم چې د لښکرو مشران وُو، د هغوئ نومونه بعنه او
ريکاب وُو، هغوئ د رِمون زامن وُو چې هغه د بنيامين د قبيلې د بيروت نه وو.
بيروت د بنيامين حِصه ګڼلے شى. ۳ د دې اصلى اوسېدونکى جيتم ته
تښتېدلى وُو چرته چې هغوئ تر نن ورځې پورې د مسافرو په شان اوسېږى. ۴
د ساؤل بل اولاد د يونتن زوئ مفيبوست په پښو شل وو، هغه د پينځو کالو وو
چې ساؤل او يونتن قتل شو. کله چې د يزرعيل ښار نه د هغوئ د مرګ خبر
راورسېدو، نو د هغۀ داېنې هغه واخستلو او وتښتېدله، خو هغه دومره په تېزئ
کښې وه چې هغه يې وغورزولو او هغه شل شو. ۵ ريکاب او بعنه د اشبوست
کور ته روان شول او په سره غرمه کښې هلته ورسېدل، هغۀ په دې وخت د غرمې
آرام کولو. ۶ کله چې هغه څوکيدارې ښځې غنم صفا کول نو هغه خوبَولې
شوه او اوده شوه، نو ريکاب او بعنه پټ دننه لاړل. ۷ هغوئ سمدستى د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اشبوست کوټې ته دننه لاړل، هلته هغه په خپل کټ کښې ملاست وو او هغوئ
ووژلو. بيا هغوئ د هغهٔ سر پرې کړو، د ځان سره يې يوړو او په هغه ټوله شپه يې
د اُردن په وادۍ کښې مزل وکړو. ⑧ هغوئ د هغهٔ سر په حبرون کښې داؤد
بادشاه ته پېش کړو او ورته يې ووئيل، "ستا د دشمن د ساؤل زوئ اشبوست سر
دا دے، چا چې ستا د وژلو کوشش کړے وو. بادشاه سلامت، نن مالِک خُدائ
تهٔ پرېښے يې چې د ساؤل او د هغهٔ د اولاد نه بدل واخلې." ⑨ داؤد هغوئ ته
وفرمائيل، "زهٔ په ژوندى مالِک خُدائ قسم خورم، چې هغهٔ زهٔ د ټولو خطرو نه بچ
کړے يم. ⑩ کوم پېغام وړونکے چې په صِقلاج کښې ما له راغلو او د ساؤل د
مرګ نه يې خبر کړم د هغهٔ خيال دا وو چې ګنې هغهٔ يو زيرے راوړے دے خو
هغه ما ونيولو او ومې وژلو. هغهٔ له ما په زيرى کښې داسې اِنعام ورکړو. ⑪
تاسو بدعمله سړو د هغهٔ نه هم زيات بد عمل کړے دے چې د هغهٔ په خپل کور
کښې يو بې‌ګناه سړے مو په اودو وژلے دے. اوس به زهٔ ستاسو نه د هغهٔ د وژلو
بدله واخلم او زهٔ به تاسو د زمکې د مخ نه لرې کړم." ⑫ نو داؤد حُکم وکړو او
د هغهٔ فوجيانو ريکاب او بعنه ووژل او د هغوئ لاسونه او پښې يې پرې کړې،
هغوئ دا په حبرون کښې د تالاب سره نزدې راځوړند کړل. هغوئ د اشبوست
سر واخستلو او هلته په حبرون کښې يې د ابنير په قبر کښې ښخ کړو.

د حضرت داؤد د بنى اِسرائيلو او د يهوداه بادشاه جوړېدل

۵ ① بيا په حبرون کښې د بنى اِسرائيل ټولې قبيلې داؤد ته راغلې او هغهٔ ته يې
ووئيل، "مونږ ستا خپله وينه يُو. ② په تېره زمانه کښې، ترڅو چې ساؤل زمونږ
بادشاه وو نو تا په جنګ کښې د بنى اِسرائيلو مشرى کوله او مالِک خُدائ تا ته
وفرمائيل چې تهٔ به د هغهٔ د خلقو مشرى کوې او د هغوئ بادشاه به يې." ③ نو
د بنى اِسرائيل ټول مشران په حبرون کښې داؤد بادشاه له راغلل. داؤد د هغوئ
سره لوظ وکړو، هغوئ د هغهٔ سر په تېلو غوړ کړو، نو هغه د بنى اِسرائيلو بادشاه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شو. ۴ داؤد د دېرشو کالو وو چې هغه بادشاه شو او هغهٔ څلوېښت کاله
بادشاهي وکړه. ۵ هغهٔ په حبرون کښې په يهوداه باندې اووهٔ نيم کاله بادشاهي
وکړه او په يروشلم کښې يې په ټول اِسرائيل او يهوداه باندې درې دېرش کاله
بادشاهي وکړه. ۶ هغه وخت راغلو چې داؤد بادشاه او د هغهٔ سړی په يروشلم
باندې حملې کولو دپاره روان شول. کوم يبوسيان چې هلته اوسېدل د هغوئ
خيال دا وو چې داؤد به ښار فتح نهٔ کړی، نو هغوئ هغهٔ ته ووئيل، ”تهٔ به هيڅکله
دننه نهٔ شې راتلے، ړاندهٔ او شل دې هم بهر ايسارولے شی.“ ۷ خو داؤد د
هغوئ د صيون قلعه قبضه کړه او دا ”د داؤد ښار“ په نوم مشهوره شوه. ۸ په
هغه ورځ داؤد خپلو سړو ته ووئيل، ”دلته داسې څوک شته چې هغه د يبوسيانو
سره زما هومره نفرت لری؟ دومره زيات چې هغوئ ووژنی؟ نو د اوبو په
سورنګ کښې لاړ شئ او په هغه غريبو، شلو او ړندو باندې حمله وکړئ.“ نو
داسې دا يو متل جوړ شو، ”شل او ړاندهٔ د مالِک خُدائ کور ته نهٔ شی ننوتلے.“
۹ د هغه قلعې قبضه کولو نه پس، داؤد په دې کښې اوسېدو او ”د داؤد ښار“
نوم يې پرې کېښودو. هغهٔ د دې نه ګېرچاپېره ښار جوړ کړو، د هغه ځائ نه يې
شروع وکړه چرته چې د غرهٔ نمرخاتهٔ طرف ته زمکه په خاورو باندې ډکه شوې
وه. ۱۰ هغه وخت په وخت نور هم تکړه کېدو، ځکه چې مالِک خُدائ ربُ
الافواج د هغهٔ مل وو. ۱۱ د صور بادشاه حيرام داؤد ته يو کارويارې ډله ولېږله،
هغهٔ له يې د ترکاڼانو سره د نختر لرګی او د کاڼو ګِلکاران ورکړل چې يو محل
جوړ کړی. ۱۲ نو داؤد ته پته ولګېده چې مالِک خُدائ دے د بنی اِسرائيلو
بادشاه مقرر کړے دے او د خپلو خلقو د خاطره يې خپله بادشاهي بختوره کوله.
۱۳ د حبرون نه يروشلم ته تلو نه پس، داؤد نورې وينځې او ښځې وکړې او نور
زامن او لوڼه يې پيدا شول. ۱۴ د هغهٔ دا بچی په يروشلم کښې پيدا شوی ؤو
يعنې، سموع، سوباب، ناتن، سليمان، ۱۵ اِبحار، اليسوع، نفج، يفيع، ۱۶
اليسمع، اليدع او اليفلط.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

په فلستیانو باندې فتح موندل

۱۷ کله چې فلستیان خبر شول چې داؤد د بنی اِسرائیلو بادشاه جوړ شوے
دے، نو د هغوئ ټول لښکر روان شو چې داؤد ونیسی. کله چې داؤد د دې نه
خبر شو نو هغه لاندې د يَخو ديوالونو ځائ ته لاړو. ۱۸ فلستیان د رفائيم وادئ
ته راروسيږدل او دا يې قبضه کړو. ۱۹ داؤد د مالِک خُدائ نه تپوس وکړو، "زۀ
په فلستیانو حمله وکړم څۀ؟ تۀ به ما له فتح راکړې څۀ؟" مالِک خُدائ ورته
وفرمائيل، "آو، حمله پرې وکړه، زۀ به تا له فتح درکړم." ۲۰ نو داؤد بعلپراضيم
ته لاړو او هلته يې فلستیانو له شکست ورکړو. هغۀ وفرمائيل، "مالِک خُدائ زما
د دشمنانو نه د سيلاب په شان ناڅاپه تېر شوے دے." نو د هغه ځائ نوم
بعلپراضيم شو. ۲۱ کله چې فلستیان وتښتېدل، نو هغوئ خپل بُتان شا ته
پرېښودل او داؤد او د هغۀ سړو دا يوړل. ۲۲ فلستیان واپس د رفائيم وادئ ته
لاړل او دا يې بيا قبضه کړو. ۲۳ داؤد يو ځل بيا د مالِک خُدائ سره مشوره
وکړه او هغۀ ورته وفرمائيل، "په هغوئ د دې ځائ نه حمله مۀ کوه، خو د بل
طرف نه ورباندې راتاو شه او حمله پرې وکړه، چرته چې د تُوت ونې دى. ۲۴
کله چې تۀ د تُوت د ونو په سرونو د تګ آواز واورې، نو بيا حمله وکړه، زۀ به
ستاسو نه مخکښې روان يم د دې دپاره چې د فلستیانو لښکر له شکست ورکړم."
۲۵ داؤد هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو او فلستیان
يې د جبعې نه تر جزر پورې قتل کړل.

د لوظ صندوق يروشلم ته راوړل

۶ ۱ داؤد يو ځل بيا د بنی اِسرائيلو ښۀ فوجيان راغونډ کړل چې ټول دېرش
زره سړى وُو، ۲ او هغوئ يې په يهوداه کښې بعله ته بوتلل، چې د هغه ځائ نه
د خُدائ پاک د لوظ صندوق راوړى چې دا صندوق د ربُ الافواج په نوم يادېږى،
چې هغه د وزرو والا مخلوق په مينځ کښې اوسيږى. ۳ هغوئ دا په غرۀ باندې د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ابینداب د کور نه واخستو او په یوه نوې ګاډۍ باندې یې کېښودو. د ابینداب
زامنو عُزه او اخیو ګاډۍ روانه کړې وه، ۴ اخیو ورسره مخکښې روان وو.
۵ داؤد او ټول بنی اِسرائیلیان ګډېدل او د خپل ټول طاقت سره د مالِک خُدائ
د درناوی دپاره یې حمدوثناء وئیله. هغوئ بینجو، رباب، تمبل، چمټې او د ساز
لوبښی غږول. ۶ کله چې هغوئ د نکون درمند ته راغلل، نو غوَیی په غورزېدو
شو او عُزه وروړاندې شو او د لوظ صندوق یې قابو کړو. ۷ مالِک خُدائ،
خُدائ پاک سمدستی عُزه ته په قهر شو او وې وژلو ځکه چې هغهٔ په بې‌ادبۍ سره
د لوظ صندوق له لاس وروړے وو. عُزه د لوظ صندوق په خوا کښې مړ شو،
۸ نو تر ننه پورې د هغه ځائ نوم فارص‌عُزه دے. داؤد سخت خفه وو ځکه
چې مالِک خُدائ په غصه کښې عُزه له سزا ورکړې وه. ۹ داؤد د مالِک خُدائ
نه ویرېدو او وې فرمائیل، "زهٔ اوس د لوظ صندوق ځان سره واپس څنګه
یوسم؟" ۱۰ نو هغهٔ دا فیصله وکړه چې هغه به دا د ځان سره یروشلم ته نهٔ
وړی، نو هغه د لارې نه واوړېدو او صندوق یې د عوبید ادوم کور ته یوړو، چې
هغه د جات د ښار وو. ۱۱ هغه درې میاشتې هلته پروت وو او مالِک خُدائ
عوبید ادوم او د هغهٔ خاندان له برکت ورکړو. ۱۲ داؤد بادشاه خبر شو چې
مالِک خُدائ د لوظ صندوق په وجه د عوبید ادوم خاندان او د هغهٔ هر څهٔ له
برکت ورکړے دے، نو هغهٔ د عوبید ادوم د کور نه د لوظ صندوق واخستلو چې
د یو لوئ جشن سره یې یروشلم ته یوسی. ۱۳ کومو سړو چې د لوظ صندوق
وړلو هغه یو شپږ قدمه تلی ؤو، داؤد هغوئ ودرول او په دې دوران کښې هغهٔ
مالِک خُدائ ته د یو غوَیی او د یو خورب سخی قربانی پېش کړه. ۱۴ داؤد
صِرف د لتې یو پېش بند اغوستے وو او د خپل ټول طاقت سره د مالِک خُدائ د
درناوی دپاره ګډېدو. ۱۵ نو هغهٔ او ټولو بنی اِسرائیلو د چغو او د بیګل د آوازونو
سره د لوظ صندوق یروشلم ته یوړو. ۱۶ کله چې د لوظ صندوق ښار ته راروان
وو، نو د ساؤل لور میکل د کړکۍ نه بهر وکتل او وې لیدل چې داؤد بادشاه د
مالِک خُدائ په وړاندې ګډېږی او ټوپونه وهی، نو هغې ته هغه سپک ښکاره شو.
۱۷ هغوئ د مالِک خُدائ صندوق راوړو او په خېمه کښې یې په خپل ځائ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

باندې کېښودو چې داؤد ورله جوړ کړے وو. بيا هغۀ مالِک خُدائ ته سوزېدونکې
نذرانې او د سلامتۍ نذرانې پېش کړې. ۱۸ کله چې هغۀ قربانۍ پېش کول ختم
کړل نو هغۀ د ربُ الافواج په نوم باندې خلقو له برکت ورکړو ۱۹ او په ټولو
باندې يې خوراک تقسيم کړو. هغۀ د بنى اِسرائيلو هر يو سړى او ښځې له يوه يوه
غټه ډوډۍ، څۀ کجورې او څۀ کشمش ورکړل. بيا هر يو کس کور ته لاړو. ۲۰
کله چې داؤد خپل کور ته لاړو چې خپل خاندان له مبارکى ورکړى، نو ميکل
مِلاوېدو دپاره ورله راووتله. هغې ووئيل، "د بنى اِسرائيلو بادشاه خو نن د ځان
ښۀ درناوے کړے دے. هغۀ د خپلو درباريانو د وينځو په مخکښې د ليونى په
شان خپل ځان بېپردې کړے دے." ۲۱ داؤد ورته وفرمائيل، "زۀ د مالِک
خُدائ په مخکښې ګډېږم، چې هغۀ ستا د پلار او د هغۀ د خاندان په ځائ زۀ
خوښ کړم او د خپلو بنى اِسرائيلو مشر يې جوړ کړم. نو ځکه زۀ به د مالِک
خُدائ د درناوى دپاره ګډېږم، ۲۲ او زۀ به خپل ځان نور هم سپکوم. ستا خيال
به دا وى چې زۀ هيڅ هم نۀ يم، خو د دې وينځو په خيال کښې به زۀ درونديم."
۲۳ نو د ساؤل د لور ميکل، تر مرګه پورې بچى نۀ وُو.

د حضرت داؤد دپاره د ناتن پيغام

۷ ۱ داؤد بادشاه په سکون سره خپل محل کښې اوسېدو او مالِک خُدائ هغه
د خپلو ټولو دشمنانو نه بېغمه کړے وو. ۲ يوه ورځ داؤد بادشاه ناتن پېغمبر
ته وفرمائيل، "زۀ دلته په يو داسې کور کښې اوسېږم چې د دِيار د ونې نه جوړ
دے، خو د خُدائ پاک د لوظ صندوق په يوه خيمه کښې پروت دے." ۳ ناتن
ورته وفرمائيل، "چې څۀ دې په زړۀ کښې وى نو هم هغه شان وکړه، ځکه چې
مالِک خُدائ ستا مل دے." ۴ خو په هغه شپه د مالِک خُدائ کلام په ناتن نازل
شو، ۵ "لاړ شه او زما خِدمت کوونکى داؤد ته ووايه چې زۀ داسې وايم چې تۀ
هغه څوک نۀ يې چې زما دپاره د اوسېدو دپاره کور جوړ کړې. ۶ د هغه وخت

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نه واخله چې ما بنی اِسرائیل د مِصر نه راوویستل تر اوسه پورې زهٔ کله هم په یو
کور کښې نهٔ یم اوسېدلے، ما د هغوئ سره سفر کولو او په یوه خېمه کښې
اوسېدم. ﴿٧﴾ د بنی اِسرائیلو سره په ټول سفر کښې ما د هغوئ مشرانو کښې یو
ته هم نهٔ دی وئیلی چې زما دپاره تاسو د دِیار کور ولې نهٔ دے جوړ کړے. ﴿٨﴾
نو زما خِدمت کوونکی داؤد ته ووایه چې زهٔ ربُ الافواج هغهٔ ته وایم چې ما تهٔ په
پټو کښې د ګډو شپونتوب نه بوتلې او د خپلو خلقو بنی اِسرائیلو بادشاه مې جوړ
کړې. ﴿٩﴾ تهٔ چې چرته هم تلې نو زهٔ ستا مل وم او چې تهٔ مخ په وړاندې تلې نو
ما ستا ټولو دشمنانو له شکست ورکولو. زهٔ به ستا نوم د دُنیا د لویو مشرانو په
شان مشهور کړم. ﴿١٠﴾-﴿١١﴾ ما د خپلو خلقو بنی اِسرائیلو دپاره یو ځائ خوښ
کړے دے او ما هغوئ هلته آباد کړی دی، چې هلته به نور هغوئ بغیر د څهٔ
تکلیف نه ژوند تېروی. د کوم وخت نه چې هغوئ دې مُلک ته ننوتلی دی، نو
خراب خلق په هغوئ باندې حملې کوی، خو داسې به بیا نهٔ کیږی. زهٔ تا سره
وعده کوم چې تا به د خپلو ټولو دشمنانو نه بچ کوم او تا له به اولاد درکړم. ﴿١٢﴾
کله چې تهٔ مړ شې او د خپل پلار نیکهٔ په ادیره کښې ښخ شې، نو زهٔ به ستا یو
زوئ بادشاه جوړ کړم او د هغهٔ بادشاهی به قائمه کړم. ﴿١٣﴾ نو هغه به زما د نوم
دپاره کور جوړ کړی او د هغهٔ بادشاهی به د همېشه دپاره قائمه کړم. ﴿١٤﴾ زهٔ به د
هغهٔ د پلار په شان یم او هغه به زما د زوئ په شان وی. کله چې هغه غلطی
وکړی نو زهٔ به هغهٔ له د یو انسانی پلار په شان په چُوکه سزا ورکوم. ﴿١٥﴾ خو زهٔ
به د هغهٔ نه خپله نهٔ ختمېدونکې مینه نهٔ لرې کوم لکه څنګه چې ما د ساؤل نه
لرې کړه، هغه مې د دې دپاره اخوا کړو چې تهٔ بادشاه شې. ﴿١٦﴾ تهٔ به همېشه
اولاد لرې او زهٔ به ستا بادشاهی تل دپاره قائمه ساتم. ستا بادشاهت به هیڅکله نه
ختمېږی.“ ﴿١٧﴾ ناتن داؤد ته هغه ټولې خبرې وکړې چې خُدائ پاک په هغهٔ نازلې
کړې وې.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت داؤد د شکرانې دُعا

۱۸ بيا داؤد د مالِک خُدائ د حضور خېمې ته دننه لاړو، کښېناستو او دُعا يې
وکړه، "مالِکه خُدايه، خُدايه پاکه، زهٔ او زما خاندان د دې لائق نهٔ يُو، څهٔ چې تا
زمونږ دپاره کړی دی. ۱۹ مالِکه خُدايه پاکه، او بيا تا د نور څهٔ کولو وعده هم
کړې ده. مالِکه خُدايه پاکه، تهٔ اکثر د خلقو سره هم دغه شان کوې؟ ۲۰ زهٔ نور
تا ته څهٔ ووايم. تهٔ ما خپل خِدمت کوونکے پېژنې. ۲۱ د خپلې وعدې د خاطره
او د خپلې مرضۍ په مطابق، تا دا لوئ کار کړے دے او دا دې خپل خِدمت
کوونکی ته ښودلے دے. ۲۲ مالِکه خُدايه پاکه، تهٔ څومره لوئ يې، ستا په شان
بل هيڅ څوک هم نشته، مونږ ته همېشه دا پته ده چې صِرف تهٔ خُدائ پاک يې.
۲۳ د زمکې په مخ باندې د بنی اِسرائيلو په شان بل يو قوم هم نشته، چې هغوئ
تا د غلامۍ نه خلاص کړل د دې دپاره چې هغوئ ستا خپل خلق شی. تا چې د
هغوئ دپاره کوم لوئ او عجيبه کارونه کړی دی د هغې په وجه ستا نوم په دُنيا
کښې مشهور او خور شوے دے. چې ستا خلق مخ په وړاندې تلل نو تا نور
قومونه او د هغوئ معبودان لرې کړل، هغه خلق کوم چې تا د مِصر نه آزاد کړل
د دې دپاره چې ستا خپل خلق شی. ۲۴ تا بنی اِسرائيليان همېشه دپاره خپل
خلق جوړ کړی دی او مالِکه خُدايه، تهٔ د هغوئ خُدائ پاک شوې. ۲۵ نو مالِکه
خُدايه پاکه، تهٔ خپله وعده پوره کوه، کومه وعده چې تا زما او زما د اولاد په
حقله کړې ده او چې تا څهٔ فرمائيلی دی هم هغه وکړه. ۲۶ ستا نوم به لوئ وی
او خلق به همېشه وائی چې، ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک دے. او ستا
د خِدمت کوونکی داؤد بادشاهت به د همېشه دپاره قائم وی. ۲۷ ربُ الافواجه،
د بنی اِسرائيلو خُدايه پاکه، زهٔ دا جرأت کوم چې زهٔ ستا نه دا سوال وکړم، ځکه
چې تا دا هر څهٔ په ما، په خپل خِدمت کوونکی نازل کړی دی او تا ما ته فرمائيلی
دی چې تهٔ به زما د اولاد نه بادشاهان جوړوې. ۲۸ نو مالِکه خُدايه، هم تهٔ خُدائ
پاک يې، ستا کلام رښتونے دے او تا زما سره دا زبردسته وعده کړې ده. ۲۹
زهٔ تا ته سوال کوم چې تهٔ زما اولاد له برکت ورکړه نو چې هغوئ ستا د رحم نه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خوند واخلی. مالِکه خُدايه پاکه، تا دا وعده کړې ده او ستا برکت به تل دپاره زما
د اولاد په سر وی.“

د حضرت داؤد بادشاه جنګونه

۸ ۞ ﴿۱﴾ څۀ وخت وروستو داؤد بادشاه فلستيانو له شکست ورکړو. نو بنی
اِسرائيليان د هغوئ د قبضې نه خلاص شول. ﴿۲﴾ بيا هغۀ موآبيانو له شکست
ورکړو. هغۀ قېديان په قطار کښې په زمکه څملول او قبيلې يې جوړې کړې. د
هرو دريو ډلو نه به يې دوه قتلولې او يوه به يې ژوندۍ پرېښودله. نو موآبيان د هغۀ
د اختيار لاندې راغلل او هغۀ له يې محصُول ورکولو. ﴿۳﴾ بيا داؤد د شام د مُلک
د ضوباه بادشاه له شکست ورکړو، چې د هغۀ نوم هددعزر وو او دې د رِحوب
زوئ وو، دا په هغه وخت کښې وشول چې کله هددعزر د پاسنی فرات سره
علاقې بيا نيولو له روان وو. ﴿۴﴾ داؤد د هغۀ اوولس سوه په آسونو سوارۀ سړی
او شل زره عام فوجيان ونيول. هغۀ د سلو جنګی ګاډو دپاره بس ډېر آسونه
وساتل او باقی نور ټول يې ګوډ کړل. ﴿۵﴾ کله چې د دمشق شاميانو د هددعزر
بادشاه مدد دپاره يو لښکر ولېږلو، نو داؤد په هغوئ باندې حمله وکړه او
دوويشت زره سړی يې ترې نه ووژل. ﴿۶﴾ بيا هغۀ په هغه علاقه کښې فوجی
کېمپونه ولګول او هغوئ د هغۀ د اختيار لاندې راغلل او محصُول يې ورکولو.
مالِک خُدائ په هر ځائ کښې داؤد له فتح ورکوله. ﴿۷﴾ داؤد د هددعزر د
آفسرانو د سرو زرو ډالونه قبضه کړل او دا يې يروشلم ته راوړل. ﴿۸﴾ هغۀ د بطاه
او بيروتی ښارونو نه په لوئ مِقدار کښې زېړ هم يوړل چې په دې ښارونو باندې
هددعزر حکومت کولو. ﴿۹﴾ د حمات بادشاه توعی خبر شو چې داؤد د هددعزر
ټول لښکر له شکست ورکړے دے. ﴿۱۰﴾ نو هغۀ خپل زوئ يورام بادشاه داؤد له
ولېږلو او په هددعزر باندې د فتحې مبارکی يې ورکړه، چې د هغۀ خِلاف توعی
څو ځلې جنګ کړے وو. يورام داؤد له تُحفې يوړې چې د سرو زرو، سپينو زرو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

او زېړو نه جوړې وې. ⑪ داؤد بادشاه دا تُحفې وقف کړې چې په عبادت کښې
به استعمالېږى، په دې کښې هغه سرۀ او سپين زر هم شامل وُو چې د هغه
قومونو نه يې اخستى وُو چې کوم يې فتح کړى وُو، ⑫ د ادوم، موآب، عمون،
فلستيه او عماليق قومونو نه، هم داسې د هغه مالِ غنيمت حِصه هم چې هغۀ د
هددعزر نه اخستے وو. ⑬ کله چې داؤد د مالګې په وادئ کښې اتلس زره
ادوميانو وژلو نه پس راوګرځېدو نو هغه نور هم مشهور شو. ⑭ هغۀ په ټول
ادوم کښې فوجى کېمپونه ولګول او د هغه ځائ خلق د هغۀ د اختيار لاندې
راغلل. مالِک خُدائ داؤد له په هر ځائ کښې فتح ورکوله. ⑮ داؤد په ټولو بنى
اِسرائيلو باندې حکومت کولو او هغۀ دا خبره يقينى کړه چې د هغۀ د ټولو خلقو
سره هميشه د عدل او اِنصاف سلوک کيږى. ⑯ يوآب د لښکر مشر وو چې د
هغۀ مور ضرویاه وه، د اخيلود زوئ يهوسفط منشى وو، ⑰ د اخيطوب زوئ
صدوق او د ابياتار زوئ اخيمُلک اِمامان وُو، شراياه د عدالت منشى وو، ⑱ د
يهويدع زوئ بناياه د داؤد د محافظانو مشر وو او د داؤد زامن اِمامان وُو.

حضرت داؤد او مفيبوست

۹ ① يوه ورځ داؤد تپوس وکړو، "د ساؤل د خاندان څوک پاتې دى؟ کۀ څوک
وى نو د يونتن د خاطره به زۀ پرې مهربان شم." ② د ساؤل د خاندان يو نوکر
راوغوښتے شو چې نوم يې ضيبا وو. بادشاه ترې نه تپوس وکړو، "تۀ ضيبا يې
څۀ؟" هغۀ جواب ورکړو، "ستا خِدمت کوونکے حاضر يم." ③ بادشاه ترې نه
تپوس وکړو، "د ساؤل په خاندان کښې داسې څوک پاتې دے څۀ چې هغۀ ته
وفادارى او مِهربانى وښايم، لکه څنګه چې ما د خُدائ پاک سره وعده کړې ده؟"
ضيبا جواب ورکړو، "د يونتن يو زوئ تر اوسه پورې شته او هغه په دواړو پښو
ګوډ دے." ④ بادشاه تپوس وکړو، "هغه چرته دے؟" ضيبا ورته ووئيل، "هغه
په لودبار کښې د عمىاېل زوئ مکير په کور کښې دے." ⑤ نو داؤد بادشاه هغه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

راوغوښتو. (٦) کله چې د ساؤل نمسے او د یونتن زوئ مفیبوست راورسېدو،
هغه داؤد ته د عزت نه ټيټ شو. داؤد وفرمائيل، ”مفیبوسته.“ او هغۀ ورته ووئيل،
”ستا خِدمتګار حاضر يم.“ (٧) داؤد جواب ورکړو، ”يربږه مه، ستا د پلار په
وجه زۀ په تا مِهربانه يم. زۀ به تا له هغه ټوله زمکه واپس درکړم کومه چې ستا د
نيکۀ ساؤل وه او تا ته به زما په دسترخوان باندې همېشه هرکلے وئيلے شی.“
(٨) مفیبوست يو ځل بيا ټيټ شو او وې وئيل، ”صاحِبه، زما نه خو يو مړ سپے
هم ښۀ دے، تۀ زما سره ولې دومره ښۀ يې؟“ (٩) بيا بادشاه د ساؤل نوکر ضيبا
راوغوښتو او ورته يې وفرمائيل، ”زۀ ستا د نيک نمسی، مفیبوست له هغه هر څۀ
ورکوم چې هغه د ساؤل او د هغۀ د خاندان وُو. (١٠) تۀ، ستا زامن او ستا نوکران
به د ساؤل د خاندان زمکه کَری او فصل به يې راوړی چې هغوئ ته خوراک
ملاوېږی. خو مفیبوست به همېشه زما په دسترخوان باندې مېلمه وی.“ د ضيبا
پينځلس زامن او شل نوکران وُو. (١١) ضيبا ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، زۀ به
هر هغه څۀ کوم چې تۀ يې حُکم کوې.“ مفیبوست د بادشاه په دسترخوان باندې د
بادشاه د زوئ په شان خوراک کولو. (١٢) د مفیبوست يو زلمے زوئ وو چې
نوم يې ميکا وو. د ضيبا د خاندان مکمل کسان د مفیبوست نوکران شول. (١٣)
نو مفیبوست چې په دواړو پښو شل وو هغه په يروشلم کښې اوسېدو، هغۀ به
همېشه د بادشاه په دسترخوان خوراک کولو.

د حضرت داؤد عمونيانو او شاميانو له شکست ورکول

١٠ (١) څۀ موده وروستو د عمون بادشاه ناحس مړ شو او د هغۀ زوئ حنون
بادشاه شو. (٢) داؤد بادشاه وفرمائيل، ”زۀ به په حنون هغسې مِهربانه شم، لکه
چې د هغۀ پلار ناحس په ما مِهربانه وو.“ نو داؤد پيغام وړُونکی ورولېږل چې هغۀ
له تسلی ورکړی. کله چې هغوئ عمون ته ورسېدل، (٣) د عمونيانو مشرانو
بادشاه ته ووئيل، ”ستا خيال دا دے څۀ چې داؤد ستا د پلار درناوے کوی چې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغهٔ دا کسان د همدردۍ دپاره درلېږلی دی؟ بلکل نه، هغهٔ دا د جاسوسۍ دپاره رالېږلی دی چې ښار ولټوی او په مونږ باندې فتح حاصله کړی.“ ۴ حنون د داؤد پېغام وړُونکی ونیول او یو طرف ته ږیرې یې ورله وخرئیلې، جامې یې ورله وشلولې چې د نوم نه لاندې بربنډ شی او هغوئ یې واپس ولېږل. ۵ هغوئ چې کورونو ته راواپس شول نو ډېر زیات شرمېدل. کله چې داؤد خبر شو چې څهٔ شوی وُو، نو هغهٔ خبر ورولېږلو چې هغوئ دې تر هغې پورې په یریحو کښې ایسار شی چې ږیرې یې بیا راوخېژی. ۶ کله چې عمونیانو ته پته ولګېده چې داؤد یې دشمن شوے دے، نو هغوئ د بیت‌رِحوب او ضوباه نه شل زره شامی فوجیان په پیسو راوستل، د معکه د بادشاه ورسره زر سړی او د طوب ورسره دولس زره سړی وُو. ۷ داؤد د دې نه خبر شو او یوآب یې د ټول لښکر سره د هغوئ خِلاف ولېږلو. ۸ عمونیان روان شول او د ربه په دروازه کښې یې د جنګ دپاره صفونه جوړ کړل، کوم چې د هغوئ مرکزی ښار وو، خو هغه نورو یعنې شامیانو او د طوب او معکه سړو په مېدان کښې د جنګ تیارے وکړو. ۹ یوآب چې ولیدل چې د دشمن لښکر به د مخکښې او شا طرف نه حمله کوی، نو هغهٔ ښهٔ ښهٔ بنی اِسرائیلی فوجیان خوښ کړل او شامیانو ته مخامخ یې په صفونو کښې ودرول. ۱۰ هغهٔ پاتې لښکر د خپل ورور ابیشی د مشرۍ لاندې ودرولو، چا چې هغوئ عمونیانو ته مخامخ په صفونو کښې ودرول. ۱۱ یوآب هغهٔ ته ووئیل، ”کهٔ تا ته پته ولګی چې شامیان ما له شکست راکوی، نو زما مدد له راشه او کهٔ عمونیان تا له شکست درکوی، نو زهٔ به ستا مدد له درشم. ۱۲ تکړه شه او حوصله مضبوطه کړه. راځئ چې د خپلو خلقو او د خُدائ پاک د ښارونو دپاره سخت جنګ وکړُو. او مالِک خُدائ به هغه څهٔ کوی چې د هغهٔ په نظر کښې صحیح وی.“ ۱۳ یوآب او د هغهٔ سړی د حملې دپاره رامخکښې شول او شامیان وتښتېدل. ۱۴ کله چې عمونیانو ولیدل چې شامیان تښتی، نو هغوئ د ابیشی نه وتښتېدل او ښار ته راواپس شول. بیا یوآب د عمونیانو نه راواپس شو او یروشلم ته لاړو. ۱۵ شامیانو ته پته ولګېده چې هغوئ د بنی اِسرائیلو نه شکست

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خوړلې دې، نو هغوئ خپل ټول لښکر راغونډ کړو. ۱۶ هددعزر بادشاه شاميان
راوغوښتل چې هغوئ د فرات سيند نمرخاتۀ طرف ته وُو او هغوئ حلام ته د
سوياب د مشرئ لاندې راغلل. سوياب د ضوياه د هددعزر بادشاه د لښکر مشر
وو. ۱۷ کله چې داؤد د دې نه خبر شو، نو هغۀ د بنى اِسرائيلو ټول فوجيان
راغونډ کړل، د اُردن سيند نه پورې وتل او حلام ته روان شول، هلته شاميانو هغۀ
ته مخامخ د جنګ دپاره صفونه جوړ کړى وُو او جنګ شروع شو، ۱۸ بنى
اِسرائيلو شاميانو له بيا شکست ورکړو. داؤد او د هغۀ سړو اووۀ سوه د جنګى
ګاډو والا او څلوېښت زره فوجيان ووژل او هغوئ د دشمن مشر سوياب زخمى
کړو، چې بيا د جنګ په مېدان کښې مړ شو. ۱۹ چې د هددعزر اختيار لاندې
بادشاهانو ته پته ولګېده چې هغوئ د بنى اِسرائيلو نه شکست خوړلې دې، نو
هغوئ ورسره صُلح وکړه او د هغوئ ماتحت شول. او شاميان د عمونيانو سره د
نورې ملګرتيا کولو نه يرېدل.

حضرت داؤد او بتسبع

۱۱ ۱ په سپرلى کښې د کال په کوم وخت چې بادشاهان اکثر جنګ له ځى،
داؤد يوآب د هغۀ آفسران او د بنى اِسرائيلو لښکر ولېږلو، هغوئ عمونيانو له
شکست ورکړو او د ربه ښار يې محاصره کړو. خو داؤد په خپله په يروشلم کښې
ايسار شو. ۲ يوه ورځ په ماښامى کښې داؤد د کټ نه پاڅېدو او د محل چت
ته وختو. کله چې هغه هلته ګرځېدلو نو هغۀ يوه ښځه وليده چې لامبل يې. هغه
ډېره ښائسته وه. ۳ نو هغۀ يو پيغام وړونکے ولېږلو چې معلومه کړى چې هغه
څوک وه، نو هغۀ ته ووئيلے شول چې هغه بتسبع وه، هغه د الىعام لور او د
حِتى اورِياه ښځه وه. ۴ داؤد پيغام وړُونکى ورولېږل چې هغه راولى، هغه ورله
راغله او داؤد ورسره څملاستو. هغه د مياشتنى بيمارئ نه ايله صفا شوې وه. بيا
هغه واپس کور ته لاړه. ۵ وروستو هغې ته پته ولګېده چې هغه اُميدواره ده او

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

داؤد له يې پېغام ولېږلو چې خبر شی چې زۀ اُميدواره يم. ۶ بيا داؤد يوآب له
دا پېغام ولېږلو، ”اورِياه حِتے ما له راولېږه.“ يوآب هغه داؤد له ولېږلو. ۷ کله
چې اورِياه راورسېدو، داؤد ترې نه تپوس وکړو چې، ”يوآب او لښکر څنګه دے
او جنګ څنګه روان دے؟“ ۸ بيا هغۀ اورِياه ته ووئيل، ”کور ته لاړ شه او لږ
آرام وکړه.“ اورِياه لاړو او داؤد د هغۀ کور ته يوه تُحفه ولېږله. ۹ خو اورِياه
کور ته لا نۀ ړو، هغه د بادشاه د څوکيدارانو سره د محل د دروازې سره
څملاستو. ۱۰ کله چې داؤد خبر شو چې اورِياه کور ته نۀ دے تلے، نو هغۀ ترې
نه تپوس وکړو، ”تۀ د ډېر وخت غېرحاضرئ نه اوس راواپس شوے يې، تۀ کور
ته ولې لا نۀ ړې؟“ ۱۱ اورِياه ورته ووئيل، ”د بنی اِسرائيلو او د يهوداه سړی په
جنګ کښې دی او د لوظ صندوق د هغوئ سره دے، زما مشر يوآب او د هغۀ
آفسرانو په ميدان کښې خېمې لګولې دی. زۀ څنګه کور ته لاړ شم، يا څنګه
خوراک څښاک وکړم او د خپلې ښځې سره څملم؟ زۀ ستا په سر قسم خورم
چې زۀ به داسې کار هيڅکله ونۀ کړم.“ ۱۲ نو داؤد وفرمائيل، ”نو دا پاتې ورځ
دلته ايسار شه او سبا به زۀ تا واپس ولېږم.“ نو اورِياه په هغه او په ورپسې ورځ
په يروشلم کښې ايسار شو. ۱۳ داؤد هغه د ماښام روټئ له راوغوښتو او نشه يې
کړو. خو اورِياه په هغه شپه بيا کور ته لا نۀ ړو، او د محل د څوکيدارانو په کوټه
کښې په کټ کښې څملاستو. ۱۴ په ورپسې سحر داؤد يوآب ته يو خط وليکلو
او اورِياه په لاس يې ورولېږلو. ۱۵ هغۀ وليکل، ”اورِياه په وړومبی صف کښې
ودروه، چرته چې جنګ ډېر سخت دے، هغه يواځې پرېږده چې ووژلے شی.“
۱۶ کله چې يوآب ښار محاصره کولو، نو هغۀ اورِياه يو داسې ځائ ته ولېږلو
چې هغۀ ته پته وه چې هلته دشمن تکړه دے. ۱۷ د دشمن لښکر د ښار نه
راووتلو او د يوآب د لښکر سره يې جنګ وکړو، د داؤد يو څو آفسران ووژلے
شول او اورِياه هم ووژلے شو. ۱۸ بيا يوآب داؤد له د جنګ په حقله خبر
ورولېږلو، ۱۹ او هغۀ پېغام وړُونکی ته داسې وفرمائيل، ”کله چې تۀ بادشاه ته د
جنګ په حقله هر څۀ ووائې، ۲۰ نو کېدے شی چې هغه غصه شی او تپوس

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

درنه وکړی چې تاسو د هغوئ سره جنګ دپاره ښار ته دومره نزدې ولې تلی وئ؟
تاسو ته پته نۀ وه څۀ چې هغوئ به مو د دېوالونو نه په غشو وولی؟ ۲۱ تاسو ته
یاد نۀ دی څۀ چې د جدعون زوئ ابی‌مَلِک څنګه وژلے شوے وو؟ په تیبض
کښې داسې شوی وُو چې یوې ښځې د دېوال نه د ژرندې کاڼے راوغورزولو او
هغه یې ووژلو. نو بیا تاسو ولې دومره دېوال ته نزدې شوی وئ؟ کۀ بادشاه
ستاسو نه دا تپوس وکړو نو هغۀ ته ووایئ چې ستاسو آفسر اورِیاه حِتے هم
وژلے شوے دے.“ ۲۲ نو پېغام وړونکے داؤد له لاړو او هغه هر څۀ یې ورته
ووئیل چې څۀ یوآب د وئیلو حُکم کړے وو. ۲۳ هغۀ ووئیل، ”زمونږ دشمنان
زمونږ نه تکړه وُو او د ښار نه راووتل چې په مېدان کښې مونږ سره جنګ وکړی،
خو مونږ هغوئ د ښار دروازې ته واپس وشړل. ۲۴ بیا هغوئ د دېوال نه په مونږ
باندې غشی راوویشتل او بادشاه سلامت، ستا یو څو آفسران ووژلے شول، ستا
آفسر اورِیاه حِتے هم ووژلے شو.“ ۲۵ داؤد پېغام وړُونکی ته وفرمائیل، ”د
یوآب حوصله افزائی وکړه او ورته ووایه چې خفه نۀ شی، ځکه چې تا ته دا پته نۀ
لګی چې څوک به په جنګ کښې مری. هغۀ ته ووایه چې په ښار باندې یوه
مضبوطه حمله وکړی او قبضه یې کړی.“ ۲۶ کله چې بتسبع خبر شوه چې د
هغې خاوند وژلے شوے دے، نو هغې ورپسې ماتم وکړو. ۲۷ کله چې د ماتم
وخت تېر شو، داؤد هغه راوغوښتله چې محل ته راشی، نو هغه یې ښځه شوه او
یو زوئ یې ترې نه پېدا شو. خو چې داؤد کوم عمل کړے وو په هغې باندې مالِک
خُدائ نارضا وو.

د ناتن پېغام او د حضرت داؤد پښېمانه کېدل

۱۲ ۱ مالِک خُدائ ناتن پېغمبر داؤد له ولېږلو. ناتن هغۀ له ورَغلو او دا
مثال یې ورته بیان کړو، ”دوه سړی وُو چې په یو ښار کښې اوسېدل، یو مالداره
او بل غریب وو. ۲ مالداره سړه ډېر څاروی او ګډې وې، ۳ خو د غریب

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

سره صِرف یوه ګډورۍ وه، کومه چې هغهٔ اخستې وه. هغهٔ د دې خیال ساتلو او
هغه د هغهٔ په کور کښې د هغهٔ د ماشومانو سره لویه شوه. هغې له به یې د خپل
خوراک نه خوراک ورکولو او په خپل جام کښې به یې څښلو ته پرېښوده او په
خپله غېږه کښې به یې نیوله. ګډورۍ د هغهٔ دپاره د لور په شان وه. ۴ یوه ورځ
یو مسافر د هغه مالداره سړی کور ته راغلو. مالداره سړی نهٔ غوښتل چې هغه
خپل یو څناور حلال کړی چې د هغهٔ دپاره روټۍ تیاره کړی، هغهٔ د غریب سړی
ګډورۍ واخستله او د خپل مېلمه دپاره یې روټۍ تیاره کړه.“ ۵ داؤد هغه
مالداره سړی ته سخت غصه شو او ورته یې ووئیل، ”زهٔ په ژوندی مالِک خُدائ
قسم کوم چې کوم سړی دا کړی وی نو هغه د مرګ لائق دے. ۶ ځکه چې هغهٔ
داسې بې‌رحمه کار کړے دے، هغه به خامخا د دې په څلور چنده تاوان
ورکوی.“ ۷ ناتن داؤد ته وفرمائیل، ”تهٔ هغه سړے یې. مالِک خُدائ د بنی
اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی، ما تهٔ د بنی اِسرائیلو بادشاه جوړ کړې او د ساؤل نه
مې بچ کړې. ۸ ما تا له د هغهٔ بادشاهی او د هغهٔ ښځې درکړې دی، ما تهٔ په
بنی اِسرائیلو او په یهوداه باندې بادشاه جوړ کړې. خو کهٔ دا کمه وے نو ما به تا
له د دې نه علاوه نور هم درکړے وے. ۹ نو تا د مالِک خُدائ حُکم ته سپک
ولې کتلی دی؟ تا دا بد عمل ولې کړے دے؟ تا اورِیاه حِتے په جنګ کښې وژلے
دے، تا عمونیان پرېښودل چې هغه ووژنی او بیا تا د هغهٔ ښځه بوتله. ۱۰ نو ستا
اولاد به همېشه په جنګ جګړو کښې آخته وی ځکه چې تا زما سپکاوے کړے
دے چې د اورِیاه ښځه دې بوتله. ۱۱ مالِک خُدائ تا ته فرمائی چې زهٔ به ستا د
خپل خاندان نه خوک د دې سبب وګرځوم چې په تا مصیبت راولی. تهٔ به خپلو
سترګو ګورې چې زهٔ به ستا نه ښځې بوځم او بل سړی له به یې ورکوم، او هغه
به په رڼا ورځ ورسره خملی. ۱۲ تا په پټه ګناه کړې ده، خو زهٔ به په رڼا ورځ
داسې وکړم چې ټول بنی اِسرائیلیان یې وګوری.“ ۱۳ داؤد وفرمائیل، ”ما د
مالِک خُدائ خِلاف ګناه کړې ده.“ ناتن ورته وفرمائیل، ”خو مالِک خُدائ تهٔ
معاف کړے یې، تهٔ به نهٔ مرې. ۱۴ خو د دې عمل په وجه تا د مالِک خُدائ لوئ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

سپکاوے کړے دے، نو په دې وجه به ستا ماشوم مړ شی." ⑮ بیا ناتن کور ته لاړو.

د حضرت داؤد د زوئ مړ کېدل

د اورِیاه د ښځې نه چې د داؤد کوم ماشوم پیدا شوے وو مالِک خُدائ هغه سخت بیمار کړو. ⑯ داؤد خُدائ پاک ته د دې دپاره سوال وکړو چې ماشوم ښهٔ شی. هغهٔ روژه ونیوله او هره شپه به د هغهٔ کوټې ته تلو او ټوله شپه به یې په زمکه تېروله. ⑰ د هغهٔ د دربار آفسران به ورتلل او د هغهٔ د پاڅېدو کوشش به یې کولو، خو هغهٔ به اِنکار کولو او د هغوئ سره یې هیڅ هم نهٔ خوړل. ⑱ یوه هفته وروستو هغه ماشوم مړ شو او د داؤد آفسران یرېدل چې د دې نه یې خبر کړے وے. هغوئ ووئیل، "کوم وخت چې ماشوم ژوندے وو، نو مونږ به چې د داؤد سره خبرې کولې نو هغهٔ به جواب نهٔ راکولو. نو هغهٔ ته مونږ څنګه ووایو چې د هغهٔ ماشوم مړ دے؟ کېدے شی چې هغه خپل ځان ته څهٔ نقصان ورسوی." ⑲ کله چې داؤد هغوئ ولیدل چې هغوئ د یو بل سره پټې خبرې کولې، نو هغهٔ ته پته ولګېده چې ماشوم مړ دے. نو هغهٔ ورنه تپوس وکړو، "ماشوم مړ دے څهٔ؟" نو هغوئ جواب ورکړو، "آو، مړ دے." ⑳ داؤد د زمکې نه پاڅېدو، وې لامبل، تېل یې ولګول او جامې یې بدلې کړې. بیا هغه لاړو او د مالِک خُدائ په کور کښې یې عبادت وکړو. کله چې هغه محل ته راواپس شو، هغهٔ روټۍ راوغوښته. هغوئ روټۍ ورته کېښوده او هغهٔ وخوړه. ㉑ نو خپلو آفسرانو داؤد ته ووئیل، "مونږ په دې پوهه نهٔ شُو، کله چې ماشوم ژوندے وو، نو تا به په هغهٔ پسې ژړل او خوراک به دې نهٔ کولو، خو چې څنګه هغه ماشوم مړ شو، نو تهٔ پاڅېدې او خوراک دې شروع کړو." ㉒ داؤد جواب ورکړو، "آو، کوم وخت چې هغه ژوندے وو نو ما روژه نیولې وه او ژړل مې. زما خیال دا وو چې کېدے شی چې مالِک خُدائ به په ما رحم وکړی او ماشوم به نهٔ وژنی. ㉓ خو اوس هغه مړ دے، نو زهٔ ولې روژه ونیسم؟ زهٔ ماشوم بیا ژوندے کولے شم

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ځۀ؟ يوه ورځ به زۀ هم هلته ځم چرته چې هغه دے، خو هغه هيڅکله ما له واپس نۀ شی راتلے.“

د حضرت سليمان پيدا کېدل

٢٤ بيا داؤد خپلې ښځې بتسبع له تسلی ورکړه. د هغې سره څملاستو او د هغې نه يې يو زوئ پيدا شو. داؤد په هغۀ سليمان نوم کېښودو. مالِک خُدائ د ماشوم سره مينه کوله. ٢٥ او هغۀ ناتن پيغمبر له حُکم ورکړو چې په ماشوم يديدياه نوم کېږدی، ځکه چې مالِک خُدائ د هغۀ سره مينه کوله.

د حضرت داؤد ربه قبضه کول

٢٦ په دې دوران کښې د يوآب جنګ د ربه خِلاف جاری وو، چې د عمون شاهی ښار وو او قبضه کېدو ته نزدې وو. ٢٧ هغۀ داؤد ته پېغام ورُونکی ولېږل چې ورته ووائی، ”ما په ربه حمله کړې ده او د دې د اوبو مرکز مې قبضه کړے دے. ٢٨ اوس خپل پاتې لښکر راغونډ کړه، په ښار حمله وکړه او د خپل ځان دپاره يې ونيسه. زۀ دا نۀ غواړم چې د دې قبضه کول زما په نوم يادېږی.“ ٢٩ نو داؤد خپل لښکر راغونډ کړو، ربه ته لاړو، حمله يې پرې وکړه او فتح يې کړو. ٣٠ داؤد د هغوئ د بُت مولک د سر نه د سرو زرو تاج واخستو چې تقريباً پينځۀ دېرش کلو وو او يو قيمتی کاڼے هم په کښې وو او دا يې په خپل تاج کښې ولګولو. هغۀ د ښار نه ډېر مالِ غنيمت هم يوړو. ٣١ او د دې ځائ د خلقو نه يې په ارو، د اوسپنې په رمبو او د اوسپنې په تبرُونو کار اخستو او دې ته يې مجبور کړل چې خَښتې جوړوی. هغۀ د عمون د نورو ټولو ښارونو په خلقو هم دغه شان کار کولو. بيا هغه او د هغۀ سړی يروشلم ته راواپس شول.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

امنون او تامار

١٣ ١ د داؤد د زوئ ابی‌سلوم یوه ښائسته ناواده شوې خور وه چې نوم يې
تامار وو. د داؤد يو بل زوئ امنون په هغې باندې مئين شو. ٢ هغۀ ورسره
دومره مينه کوله چې هغې پسې بيمار شو، هغې د سړو سره تعلق نۀ ساتلو او د
هغۀ خيال نۀ راتلو چې دا پېغله به د هغۀ شی. ٣ خو د هغۀ يو چالاک دوست
وو چې نوم يې يوندب وو. دا سړے د داؤد د ورور د سِمعه زوئ وو. ٤ يوندب
امنون ته ووئيل، ”تۀ د بادشاه زوئ يې، خو ورځ په ورځ تۀ نور هم زيات پرېشانه
ښکارې، دا څۀ وجه ده؟“ هغۀ ورته په جواب کښې ووئيل، ”زۀ د خپل ناسکه
ورور ابی‌سلوم په خور تامار باندې مئين يم.“ ٥ يوندب ورته ووئيل، ”د ځان نه
بيمار جوړ کړه او په کټ کښې څمله. کله چې ستا پلار مِلاوېدو له درشی نو هغۀ
ته ووايه چې مِهربانی وکړه زما خور تامار ته ووايه چې راشی او ما له څۀ
خوراک راکړی. زۀ غواړم چې هغه دلته زما په مخکښې زما دپاره خوراک تيار
کړی او بيا يې ما له په خپل لاس راکړی.“ ٦ نو امنون بهانه وکړه چې زۀ بيمار
يم او په کټ کښې څملاستو. داؤد بادشاه مِلاوېدو له ورَغلو او امنون ورته
ووئيل، ”مِهربانی وکړه تامار پرېږده چې راشی او زما په مخکښې دلته يو څو
روټۍ تيارې کړی او بيا يې ما له په خپل لاس راکړی.“ ٧ نو داؤد د تامار کور
ته خبر ورولېږلو چې، ”د امنون کور ته لاړه شه او د هغۀ دپاره څۀ خوراک تيار
کړه.“ ٨ هغه هلته لاړه او هغه يې وليدو چې ملاست وو. هغې يو څو پېړې
واخستلې، جوړې يې کړې او د هغۀ په مخکښې يې هلته روټۍ پخې کړې. ٩ او
د تبخی نه يې لرې کړې چې هغه يې وخوری، خو هغۀ ونۀ خوړې. هغۀ ووئيل،
”هر يو کس بهر کړه.“ نو هغوئ ټول لاړل. ١٠ بيا هغۀ ورته ووئيل، ”روټۍ دلته
ما له کټ له راوړه او ما له يې په خپل لاس راکړه.“ هغې روټۍ واخستلې او هغۀ
له ورغله. ١١ کله چې هغې روټۍ ورله راوړه نو هغۀ راونيوله او ورته يې ووئيل،
”راځه زما خورې، ما سره څمله.“ ١٢ هغې ورته ووئيل، ”نه زما وروره، داسې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بېشرمه کار ته ما مهٔ مجبوروه، په کار نهٔ دی چې داسې بد عمل په بنی اِسرائيلو کښې وشی. ﴿۱۳﴾ زهٔ به بيا په خلقو کښې سر څنګه اوچتوم؟ او تهٔ به په بنی اِسرائيلو کښې ښخی بېعزته يې. زهٔ ستا مِنت کوم چې بادشاه ته ووايه او زما دا يقين دے چې هغه به مې تا له درکړی.“ ﴿۱۴﴾ خو د هغې خبره يې وانهٔ ورېده، او ځکه چې هغه د هغې نه تکړه وو نو قابو يې کړه او په زور يې د هغې بېعزتی وکړه. ﴿۱۵﴾ بيا امنون د هغې نه ډېر زيات نفرت شروع کړو، هغهٔ د هغې سره د هغې نه هم زيات نفرت کولو چې څومره يې مخکښې مينه ورسره کوله. هغهٔ ورته ووئيل، ”پاڅه او ورکه شه.“ ﴿۱۶﴾ هغې ورته ووئيل، ”نه، زهٔ نهٔ ځم، تهٔ چې ما داسې لېږې نو دا د هغې نه هم لوئ جرم دے، څهٔ چې تا اوس زما سره وکړل.“ خو امنون د هغې خبرې ته غوږ نهٔ نيولو، ﴿۱۷﴾ هغهٔ خپل نوکر راوغوښتو او ورته يې ووئيل، ”دا ښځه زما د نظره لرې کړه. دا بهر وباسه او دروازه ورپسې بنده کړه.“ ﴿۱۸﴾ نوکر هغه بهر کړه او دروازه يې ورپسې بنده کړه. تامار د اوږدو لستُونړو اوږده چُوغه اغوستې وه، چې په هغه وخت کښې د يوې پېغلې شهزادګۍ دا عام لِباس وو. ﴿۱۹﴾ هغې په خپل سر ايرې واچولې، چُوغه يې وشلوله او خپل مخ يې په لاسونو پټ کړو. په چغو چغو يې ژړل او روانه وه. ﴿۲۰﴾ کله چې خپل ورور ابیسلوم هغه وليده نو تپوس يې ترې نه وکړو، ”امنون تا سره داسې غلط کار کړے دے څهٔ؟ زما خورې، په دې باندې مهٔ خفه کېږه. هغه ستا ناسکه ورور دے او د دې په حقله هيچا ته هم مهٔ وايه.“ نو تامار د ابیسلوم په کور کښې يواځې او خفه اوسېده. ﴿۲۱﴾ کله چې داؤد بادشاه خبر شو چې څهٔ شوی وُو، نو هغه سخت غصه شو. ﴿۲۲﴾ او ابیسلوم د امنون سره دومره نفرت کولو چې هغهٔ سره يې نورې خبرې هم نهٔ کولې ځکه چې د هغهٔ د خور تامار سره امنون په زور زنا کړې وه.

د ابیسلوم بدل اخستل

﴿۲۳﴾ دوه کاله وروستو ابیسلوم د اِفرائيم ښار سره نزدې په بعل حصور کښې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خپلې ګډې کلولې او د بادشاه ټول زامن يې راوغوښتل چې هلته راشى. ۲۴ هغه
داؤد بادشاه له لاړو او ورته يې ووئيل، "بادشاه سلامت، زۀ خپلې ګډې کلوم. تۀ
او ستا آفسران به راشئ چې ما سره په دې کښې شريک شئ؟" ۲۵ بادشاه ورته
وفرمائيل، "نه، زما زويه، کۀ مونږ ټول ورشو نو دا به ستا دپاره لوئ تکليف وى."
ابى‌سلوم ورته بيا بيا وئيل او بادشاه د هغۀ سره نۀ تلو خو هغۀ د ابى‌سلوم دپاره
برکت وغوښتو. ۲۶ خو ابى‌سلوم ورته ووئيل، "ښه، کم از کم زما ورور امنون
خو به پرېږدې کنه چې ما سره لاړ شى." بادشاه ترې نه تپوس وکړو، "هغه دې
ولې لاړ شى؟" ۲۷ خو ابى‌سلوم بيا بيا ورته وئيل چې داؤد آخر هم امنون او
خپل نور ټول زامن پرېښودل چې د ابى‌سلوم سره لاړ شى. ابى‌سلوم يوه شاهى
روټۍ تياره کړه. ۲۸ هغۀ خپلو نوکرانو ته ووئيل، "ګورئ، کله چې امنون د ميو
څښلو په وجه په سُور کښې شى او چې زۀ حُکم درکړم چې هغه ووژنئ نو يرېږئ
مه. زۀ به په خپله د دې ذمه وارى اخلم. تکړه شئ او چې ونۀ يرېږئ." ۲۹ نو
نوکرانو د ابى‌سلوم په خبره عمل وکړو او امنون يې ووژلو. د داؤد باقى نور ټول
زامن په خپلو قچرو باندې سوارۀ شول او وتښتېدل. ۳۰ څۀ وخت چې هغوئ
خپل کور ته راروان وُو، نو داؤد ته داسې ووئيلے شول، "ابى‌سلوم ستا ټول زامن
وژلى دى، يو هم پاتې نۀ دے." ۳۱ بادشاه پاڅېدو، د غم نه يې خپلې جامې
وشلولې او خپل ځان يې په زمکه وغورزولو. کوم نوکران چې د هغۀ سره هلته وُو
نو هغوئ هم خپلې جامې وشلولې. ۳۲ خو د داؤد د ورور سِمعه زوئ يوندب
ووئيل، "بادشاه سلامت، دا خيال مۀ کوه چې هغوئ ستا ټول زامن وژلى دى.
صِرف امنون مړ دے. په کومه ورځ چې امنون د تامار سره په زور زنا وکړه نو
ابى‌سلوم د هغۀ د وژلو فېصله کړې وه. ۳۳ نو په دې خبره يقين مۀ کوه چې ستا
ټول زامن مړۀ شوى دى، صِرف امنون وژلے شوے دے." ۳۴ په دې دوران
کښې ابى‌سلوم تښتېدلے وو. نو بيا پهره دار ډېر خلق وليدل چې د حورونايم په
لاره د غرۀ نه راکوزېدل. هغه بادشاه له لاړو او چې څۀ يې ليدلى وُو د هغې نه يې
خبر کړو. ۳۵ يوندب داؤد ته ووئيل، "وګورئ، هغه دى ستا زامن راروان دى

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ځنګه چې ما درته وئيلی وُو چې هغوئ به راشی." ٣٦ چې ځنګه هغهٔ دا خبره
ختمه کړه، نو د داؤد زامن راننوتل، هغوئ په ژړا شروع وکړه او داؤد او د هغهٔ
آفسرانو هم په چغو چغو وژړل. ٣٧-٣٨ ابی‌سلوم وتښتېدو او د جسور بادشاه د
عميهود زوئ تلمی له لاړو او هلته درې کاله پاتې شو. داؤد په خپل زوئ امنون
پسې تر ډېره وخته غمژن وو، ٣٩ خو کله چې داؤد د امنون د مرګ نه په آرام
شو، نو د هغهٔ زړهٔ بيا دا غوښتل چې د ابی‌سلوم سره مِلاو شی.

د ابی‌سلوم يروشلم ته راواپس کېدل

١۴ ١ يوآب ته پته ولګېده چې د داؤد بادشاه ابی‌سلوم ډېر زيات ياديږی،
٢ نو هغهٔ يوه هوښياره ښځه راوغوښتله چې په تقوع کښې اوسېده. کله چې
هغه راورسېده، نو هغهٔ ورته ووئيل، "داسې ښکاره کړه چې تهٔ په غم غمژنه يې، د
غم جامې واغونده او تېل مهٔ لګوه. داسې کار کوه لکه چې يوه ښځه د ډېر وخت
نه په غم غمژنه وی. ٣ بيا بادشاه له لاړه شه او چې زهٔ درته څهٔ وايم نو هغه
ورته ووايه." نو يوآب ورته هغه څهٔ وښودل چې هغې له څهٔ وئيل په کار وُو. ۴
ښځه بادشاه له ورغله، د عزت نه ورته په زمکه ټيټه شوه او ورته يې ووئيل،
"بادشاه سلامت، زما مدد وکړه." ۵ هغهٔ ترې نه تپوس وکړو، "تا ته څهٔ تکليف
دے؟" هغې ورته ووئيل، "بادشاه سلامت، زهٔ يوه غريبه کونډه يم، خاوند مې مړ
دے. ۶ بادشاه سلامت، زما دوه زامن وُو او يوه ورځ په پټو کښې په خپلو
کښې په جګړه شول، هلته هيڅ څوک هم نهٔ وُو چې هغوئ يې خلاص کړی وے،
نو يو هغه بل ووژلو. ٧ او اوس بادشاه سلامت، زما ټول خپلوان زما خِلاف
شوی دی او ما ته وائی چې زهٔ خپل زوئ هغوئ ته حواله کړم، نو چې هغوئ يې
د خپل ورور په بدل ووژنی. کهٔ هغوئ داسې وکړی نو زهٔ به بې‌زويه پاتې شم.
هغوئ به زما آخری اُميد هم ختم کړی او زما يو زوئ به هم نهٔ وی چې د هغې په
وجه زما د خاوند نوم د زمکې په مخ باقی پاتې شی." ٨ بادشاه ورته وفرمائيل،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

”واپس کور ته لاړه شه، زۀ به دا مسئله حل کړم.“ ۹ هغې ووئيل، ”بادشاه سلامت، تۀ چې څۀ هم کوې، زۀ او زما خاندان به د هغې اِلزام اخلو، تۀ او ستا شاهی خاندان بې‌ګناه يئ.“ ۱۰ بادشاه ورته وفرمائيل، ”کۀ څوک تا له دهمکی درکړی نو ما له يې راوله او هغه به هيڅکله هم بيا تا له تکليف نۀ درکوی.“ ۱۱ هغې ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته سوال وکړه چې تۀ به هيڅ څوک نۀ پرېږدې چې زما د زوئ نه د مرګ بدل واخلی، زۀ نۀ غواړم چې نوره وينه توئ شی.“ نو داؤد ورته وئيل، ”زۀ د ژوندی مالِک خُدائ په نوم قسم کوم چې ستا د زوئ يو وېښتۀ به هم نۀ ضائع کيږی.“ ۱۲ هغې ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، ما له اجازت راکړه چې يوه بله مسئله بيان کړم.“ هغۀ ورته وفرمائيل، ”تيک ده ووايه.“ ۱۳ هغې ورته ووئيل، ”تا د خُدائ پاک د خلقو سره دومره بد ولې کړی دی؟ تۀ خپل زوئ له اجازت نۀ ورکوې چې د جلاوطنۍ نه راواپس شی، اوس اوس چې تا څۀ ووئيل نو تا په خپله خپل ځان مجرم کړے دے. ۱۴ مونږ به ټول مرو، مونږ په زمکه د تويو شوو اوبو په شان يُو، چې هغه بيا نۀ شی راغونډېدلے. خو خُدائ پاک د چا هلاکېدل نۀ غواړی او هغه داسې منصوبې جوړوی چې يو شړلے کس واپس ځان ته راولی. ۱۵ اوس بادشاه سلامت، زما تا سره د خبرو کولو دپاره د راتلو وجه دا ده چې خلقو زۀ يرولم، نو ما د خپل ځان سره ووئيل چې زۀ به دې اُميد تا سره خبره وکړم چې زۀ څۀ غواړم نو هغه به وکړې. ۱۶ زما خيال دا وو چې تۀ به زما خبره واورې او د هغه کس نه به مې بچ کړې څوک چې زما او زما د زوئ د وژلو کوشش کوی او چې داسې مونږ د هغه مُلک نه لرې کړی چې خُدائ پاک خپلو خلقو له ورکړے دے. ۱۷ ما د خپل ځان سره ووئيل چې بادشاه سلامت، ستا خبرې دې ما له تسلی راکړی، ځکه چې بادشاه د خُدائ پاک د فرښتې په شان وی او ښۀ د بد نه جدا کوی. مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک دې مل شه.“ ۱۸ بادشاه جواب ورکړو، ”زۀ ستا نه يو تپوس کوم او تۀ به ما ته رښتيا رښتيا وائې.“ هغې جواب ورکړو، ”بادشاه سلامت، څۀ چې وئيل غواړې نو هغه ووايه.“ ۱۹ هغۀ ترې نه تپوس

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وکړو، "دا هر څۀ په تا باندې يوآب وکړل څۀ؟" هغې ورته ووئيل، "بادشاه سلامت، زۀ تا ته قسم خورم چې بله لاره نشته چې جواب درنۀ کړم. په حقيقت سره هغه ستا آفسر يوآب وو چې هغۀ ما ته ووئيل چې څۀ به کوم او څۀ به وايم.
٢٠ خو هغۀ دا د دې دپاره وکړل چې ستا اراده بدله شى. بادشاه سلامت، تۀ د خُدائ پاک د فرښتې په شان هوښيار يې او چې څۀ کيږى په هغې باندې پوهېږې."
٢١ وروستو بادشاه يوآب ته وفرمائيل، "تۀ چې څۀ غواړې نو ما د هغې د کولو فيصله کړې ده. لاړ شه او هغه زلمے ابىسلوم ولټوه او واپس يې دلته راوله."
٢٢ يوآب د عزت نه د داؤد په مخکښې پړمخې پرېوتلو او وې وئيل، "بادشاه سلامت، مالِک خُدائ دې تا له برکت درکړى. اوس ما ته پته ولګېده چې تۀ زما نه خوشحاله يې، ځکه چې تا زما عرض منلے دے." ٢٣ بيا يوآب پاڅېدو او جسور ته لاړو او ابىسلوم يې واپس يروشلم ته راوستو. ٢٤ خو بادشاه حُکم وکړو چې ابىسلوم دې په محل کښې نۀ اوسيږى. بادشاه وفرمائيل، "زۀ د هغۀ ليدل نۀ غواړم." نو ابىسلوم په خپل کور کښې اوسېدو او د بادشاه مخې له به نۀ راتلو.

د ابىسلوم د حضرت داؤد سره روغه کول

٢٥ په بنى اِسرائيلو کښې په ښائست کښې د ابىسلوم په شان مشهور هيڅ څوک هم نۀ وو، د سر نه تر پښو پورې په هغۀ کښې هيڅ عيب هم نۀ وو. ٢٦ د هغۀ ويښتۀ ګڼ وُو او هغۀ به دا په کال کښې يو ځل واړۀ کول، کله به چې دا اوږدۀ او درانۀ شول. دا د بادشاه د وزن د معيار په مطابق دوه کلو درانۀ وُو. ٢٧ د ابىسلوم درې زامن او يوه يې لور تامار وه چې هغه ډېره ښائسته جينۍ وه. ٢٨ ابىسلوم په يروشلم کښې دوه کاله اوسېدو او د بادشاه په مخکښې نۀ حاضرېدو.
٢٩ بيا هغۀ يوآب راوغوښتو چې ورته ووائى چې د هغۀ دپاره بادشاه له لاړ شى، خو يوآب به نۀ راتلو. ابىسلوم هغه بيا راوغوښتو او يوآب بيا د راتلو نه اِنکار وکړو. ٣٠ نو ابىسلوم خپلو نوکرانو ته ووئيل، "ګورئ، د يوآب پټے زما سره نزدې دے او اوربشې په کښې شوې دى. لاړ شئ او اور پرې ولګوئ." نو هغوئ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

لاړل او په پټې يې اور بل کړو. ۳۱ يوآب د ابیسلوم کور ته لاړو او ورته يې ووئيل، "ستا نوکرانو زما پټې باندې اور ولې بل کړے دے؟" ۳۲ ابیسلوم ورته ووئيل، "دا ځکه چې کله ما تهٔ راغوښتلې نو تهٔ به نهٔ راتلې. ما غوښتل چې بادشاه له لاړ شې او هغهٔ ته زما دپاره ووائې چې زهٔ د جسور نه دلته ولې راغلم؟ ښهٔ به دا وے چې زهٔ هلته ايسار وے." او ابیسلوم وئيل، "زهٔ غواړم چې تهٔ زما دپاره د بادشاه سره د مِلاوېدو بندوبست وکړې او کهٔ زهٔ په غلطه يم، نو هغه دې ما ووژنی." ۳۳ نو يوآب داؤد بادشاه له لاړو او چې ابیسلوم څهٔ وئيلی وُو هغه يې ورته ووئيل. بادشاه ابیسلوم راوغوښتو، هغه ورله راغلو او د هغهٔ په مخکښې زمکې ته ټيټ شو. نو بادشاه ابیسلوم ښکل کړو.

د ابیسلوم د بغاوت منصوبه جوړول

۱۵ ۱ د هغې نه پس، ابیسلوم د ځان دپاره ګاډیٔ او آسونه تيار کړل او پنځوسو محافظانو به د دې نه مخکښې منډې وهلې. ۲ هغه به وختی پاڅېدو او لا به ړو او د ښار د دروازې سره به په لاره کښې ودرېدو. کله به هم چې څوک د يوې لانجې سره هلته راغلو چې هغهٔ به غوښتل چې بادشاه لانجه هواره کړی، نو ابیسلوم به هغه راوغوښتو او تپوس به يې ترې نه وکړو چې هغه د کوم ځائ دے. نو هغه سړی به ورته ووئيل چې زهٔ د بنی اِسرائيلو د يوې قبيلې نه يم، ۳ نو ابیسلوم به ووئيل، "ګوره، ستا دعویٰ په حقه ده، خو د بادشاه يو داسې سړے نشته چې ستا مسئله واوری." ۴ او هغهٔ به دا هم وئيل، "دا به څومره ښهٔ وے چې زهٔ قاضی مقرر کړے شوے وے. کهٔ بيا د چا لانجه يا دعویٰ وے نو هغه به ما له راتلے او ما به اِنصاف ورکولے." ۵ کله چې هغه سړے ورله نزدې راغلو چې د ابیسلوم په وړاندې ټيټ شی، نو ابیسلوم به وروړسېدو، هغه به يې ونيولو او ښکُل به يې کړو. ۶ ابیسلوم داسې د هر يو بنی اِسرائيلی سره کول چې هغه به د اِنصاف دپاره بادشاه له ورتلو، نو داسې هغهٔ د بنی اِسرائيلو زړونه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وګټل. ۷ ځلور کاله پس ابی‌سلوم داؤد بادشاه ته ووئيل، ”بادشاه سلامت، ما
له اجازت راکړه چې زهٔ حبرون ته لاړ شم او چې زهٔ هغه لوظ پوره کړم چې ما د
مالِک خُدائ سره کړے دے. ۸ کله چې زهٔ په شام کښې په جسور کښې
اوسېدم، نو ما د مالِک خُدائ سره لوظ وکړو چې کهٔ هغه ما واپس يروشلم ته
بوځی، نو زهٔ به په حبرون کښې د هغهٔ عبادت وکړم.“ ۹ بادشاه ورته
وفرمائيل، ”په خير لاړ شه.“ نو ابی‌سلوم حبرون ته لاړو. ۱۰ خو هغهٔ په پټه
باندې د بنی اِسرائيلو ټولو قبيلو ته پېغام وړُونکی ولېږل چې ورته ووائی، ”کله چې
تاسو د بيګل آواز واورئ نو په چغو ووايئ چې ابی‌سلوم په حبرون کښې بادشاه
جوړ شوے دے.“ ۱۱ دوه سوه سړی د هغهٔ سره د ابی‌سلوم په دعوت باندې
يروشلم ته تلی وُو، هغوئ ته د دې منصوبې په حقله هيڅ پته نهٔ وه او ټول په صفا
زړهٔ تلی وُو. ۱۲ کله چې ابی‌سلوم نذرانې پېش کولې نو هغهٔ اخی‌تُفل جلونے هم
راوغوښتو څوک چې د داؤد مشير وو، چې د خپل ښار جلوه نه راشی. د بادشاه
خِلاف منصوبه مضبوطه شوه او د ابی‌سلوم کسان زياتېدل.

د حضرت داؤد د يروشلم نه تښتېدل

۱۳ يو پېغام وړونکے راغلو او داؤد ته يې ووئيل، ”بنی اِسرائيليان د ابی‌سلوم
وفادار دی.“ ۱۴ نو داؤد خپلو ټولو آفسرانو ته وفرمائيل چې کوم د هغهٔ سره په
يروشلم کښې وُو، ”کهٔ مونږ د ابی‌سلوم نه تښتېدل غواړُو نو چې سمدستی وتښتُو.
زر شئ. ګنې هغه به زر دلته راشی، مونږ له به شکست راکړی او په ښار کښې به
هر يو کس ووژنی.“ ۱۵ هغوئ جواب ورکړو، ”بادشاه سلامت، آو، تهٔ چې څهٔ
وائې نو مونږ د هغې کولو ته تيار يُو.“ ۱۶ نو بادشاه د خپلې ټول خاندان او
آفسرانو سره لاړو، خو هغه خپلې لس وينځې يې پرېښودلې چې د محل خيال
ساتی. ۱۷ کله چې بادشاه او د هغهٔ ټول سړی د ښار نه تلل، نو هغوئ د لږ مزل
نه پس په آخری کور کښې ايسار شول. ۱۸ د هغهٔ ټول آفسران ورسره ولاړ وُو
چې په دې کښې شاهی فوجيان د هغهٔ په مخکښې تېر شول. هغه شپږ سوه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

فوجیان هم تېر شول چې د جات نه وریسې راروان وُو، ١٩ او بادشاه د هغوئ
مشر اِتی ته وفرمائيل، ”تهٔ مونږ سره ولې ځې؟ واپس شه او د نوی بادشاه سره
ایسار شه. تهٔ مسافر يې، چې د خپل مُلک نه مهاجر شوے يې. ٢٠ تهٔ دلته ډېر لږ
وخت اوسيدلے يې، نو زهٔ تا د ځان سره ولې وګرځوم؟ ما ته په خپله هم دا پته نهٔ
لګی چې زهٔ چرته روان يم. واپس لاړ شه او خپل وطندار د ځان سره بوځه. او
مالِک خُدائ دې تا ته خپله مِهربانی او وفاداری وښائی.“ ٢١ خو اِتی ورته
ووئيل، ”بادشاه سلامت، زهٔ تا ته د مالِک خُدائ او ستا په سر قسم کوم چې تهٔ
چرته هم ځې نو زهٔ به هميشه تا سره ځم، کهٔ په دې کښې د مرګ خطره هم وی.“
٢٢ داؤد ورته وفرمائيل، ”ټيک ده، راځئ چې ځُو.“ نو اِتے د خپلو ټولو سړو او
بال بچ سره لاړو. ٢٣ چې کله د داؤد ټول کسان لاړل نو خلقو په چغو چغو
وژړل. بادشاه د قِدرون ولې نه واوړېدو، چې خپل سړی وریسې وُو او هغوئ په
يو ځائ د صحرا طرف ته لاړل. ٢٤ صدوق اِمام هلته وو او ليويانو د هغهٔ سره
د لوظ صندوق روان کړے وو. هغوئ دا کېښودو او بيا يې تر هغې پورې اوچت
نهٔ کړو چې ټول خلق د ښار نه تلی نهٔ وُو. ابياتار اِمام هم هلته وو. ٢٥ بيا بادشاه
صدوق ته وفرمائيل، ”د لوظ صندوق واپس ښار ته يوسه. کهٔ زهٔ د مالِک خُدائ
په نظر کښې ښهٔ ښکارم، نو يوه ورځ به مې هغه واپس دې صندوق او د هغه ځائ
ليدو له راولی چرته چې دا پروت دے. ٢٦ خو کهٔ هغه زما نه رضا نهٔ وی نو چې
د هغهٔ څهٔ خوښه وی نو هغه شان دې راسره وکړی.“ ٢٧ نو هغهٔ صدوق ته
داسې ووئيل، ”ګوره، خپل زوئ اخيمعض او د ابياتار زوئ يونتن د ځان سره کړه
او په خېر سره واپس ښار ته لاړ شئ. ٢٨ زهٔ به په صحرا کښې د سيند د ګودر
په غاړه انتظار کوم تر دې پورې چې ستاسو نه خبر راورسيږی.“ ٢٩ نو صدوق
او ابياتار د لوظ صندوق واپس يروشلم ته يوړو او هلته ايسار شول. ٣٠ داؤد په
ژړا ژړا د زيتُونو غرهٔ ته وختلو، ښپلی د هغهٔ په پښو نهٔ وې او د خفګان نه يې خپل
سر پټ کړے وو. چې په هغهٔ پسې څوک راروان وُو نو هغوئ هم سرونه پټ کړی
وُو او ژړل يې. ٣١ کله چې داؤد خبر شو چې اخيتُفل په بغاوت کښې د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ابی‌سلوم سره ملګرے شوے دے نو هغهٔ داسې دُعا وکړه، ”مالِکه خُدایه، زهٔ تا ته
سوال کوم چې د اخی‌تُفل مشوره په کم عقلتوب بدله کړه.“ ۳۲ کله چې داؤد د
غرهٔ سر ته ورسېدو، چرته چې د عبادت يو ځائ وو، نو خپل يو اعتباری ملګرے
حوسی، ارکے ورسره مِلاو شو، هغهٔ خپلې جامې شلولې وې او په سر يې
خاورې پرَتی وې. ۳۳ داؤد هغهٔ ته وفرمائيل، ”کهٔ تهٔ ما سره ځې نو تهٔ به زمونږ
دپاره لانجه جوړه کړې، ۳۴ خو تهٔ ما سره دا ښهٔ کولے شې چې ښار ته واپس
شې او ابی‌سلوم ته ووائې چې تهٔ به اوس په وفاداری سره د هغهٔ خِدمت کوې لکه
څنګه چې دې د هغهٔ د پلار خِدمت کړے وو. او د اخی‌تُفل د مشورې ډېر
مخالفت کوه. ۳۵ صدوق او ابياتار اِمامان به هلته وی، چې تهٔ د بادشاه په محل
کښې څهٔ هم اورې نو هغوئ ته وايه. ۳۶ د هغوئ زامن اخيمعض او يونتن د
هغوئ سره دی، هغوئ د هغه ټولو معلوماتو سره ما له راولېږه چې تا راجمع
کړی وی.“ ۳۷ نو د داؤد ملګرے حوسی د ابی‌سلوم د رارسېدو سره سم ښار ته
راوګرځېدو.

حضرت داؤد او ضيبا

۱۶ ۱ کله چې داؤد د غرهٔ د سر نه لږ مخکښې تلے وو، نو هغه ناځاپه د
مفيبوست د نوکر ضيبا سره مِلاو شو، د هغهٔ سره دوه خرونه وُو چې دوه سوو
ډوډو، يو سل موټی کشمشو، سل موټی د اوړی مېوو او د ميو ډکه يوه مشکيزه
پرې بار وُو. ۲ داؤد بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”تهٔ په دې ټولو څيزونو باندې
څهٔ کوې؟“ ضيبا ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، خرهٔ ستا د خاندان د سورلۍ
دپاره دی، روټۍ او مېوې د دې سړو د خوراک دپاره دی او مے د دوئ د څښلو
دپاره دی چې کله دوئ په صحرا کښې ستړی وی.“ ۳ بادشاه ترې نه تپوس
وکړو، ”ستا د نيک ساؤل نمسے مفيبوست چرته دے؟“ ضيبا ورته ووئيل، ”هغه
په يروشلم کښې ايسار دے، ځکه چې د هغهٔ خيال دا دے چې بنی اِسرائيليان به

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغهٔ له د هغهٔ د نیکهٔ ساؤل بادشاهی بیا ورکړی." ۴ بادشاه ضیبا ته وفرمائیل، "د مفیبوست سره چې څهٔ هم دی هغه ستا شول." ضیبا جواب ورکړو، "زهٔ ستا په وړاندې د عزت نه تیتېږم، بادشاه سلامت، تهٔ دې زما نه همېشه خوشحاله اوسې."

حضرت داؤد او سِمعی

۵ کله چې داؤد بادشاه بحوریم ته ورسېدو، نو د ساؤل یو خپلوان د جیرا زوئ سِمعی د مِلاوېدو دپاره ورله راووتلو، کله چې هغه راروان وو نو کنځل یې کول. ۶ سِمعی داؤد او د هغهٔ آفسران په کاڼو وویشتل، اګر چې د داؤد سره خپل سړی او فوجیان هم څنګ په څنګ ولاړ ؤو. ۷ سِمعی کنځلې کولې او وې ووئیل، "اوځه، اوځه. قاتِله، مجرمه. ۸ تا د ساؤل نه بادشاهی واخستله او اوس مالِک خُدائ ستا نه بدله اخلی ځکه چې تا د ساؤل د خاندان ډېر کسان وژلی دی. مالِک خُدائ ستا زوئ ابی‌سلوم له بادشاهی ورکړې ده، اے قاتِله، تهٔ تباه یې." ۹ ابیشی ووئیل چې د هغهٔ مور ضرورياه وه، "بادشاه سلامت، تا دا مردار سپے ولې پرېښودو چې کنځلې درته وکړی؟ ما له اجازت راکړه چې زهٔ ورشم او سر ترې نه پرې کړم." ۱۰ بادشاه ابیشی او د هغهٔ ورور یوآب ته وفرمائیل، "دا ستا کار نهٔ دے. کهٔ هغه ما ته کنځل کوی او هغهٔ ته مالِک خُدائ دا فرمائیلی وی، نو څوک دا حق لری چې تپوس ترې نه وکړی چې دا ولې کوې؟" ۱۱ نو داؤد ابیشی او خپلو ټولو آفسرانو ته وفرمائیل، "زما خپل زوئ زما د وژلو کوشش کوی، تاسو په دې بنیامینی باندې ولې حېرانېږئ؟ مالِک خُدائ ورته فرمائیلی دی چې ما ته کنځلې وکړی، نو هغه پرېږدئ چې هم داسې کوی. ۱۲ کېدے شی چې مالِک خُدائ زما مشکل ووینی او نن ما سره د دې کنځلو په بدل کښې ښهٔ وکړی." ۱۳ نو داؤد او د هغهٔ سړی په لاره روان ؤو. سِمعی هم په نزدې غر باندې روان وو، هغهٔ کنځلې کولې او په روانه کښې یې هغوئ په کاڼو ویشتل او خاورې یې پرې اچولې. ۱۴ کله چې بادشاه او د هغهٔ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ټول سړی اُردن ته ورسېدل نو هغوئ سخت ستړی وُو او هلته هغوئ آرام وکړو.

ابی‌سلوم په یروشلم کښې

۱۵ ابی‌سلوم او د هغهٔ سره ټول بنی اِسرائیلیان یروشلم ته ننوتل او اخی‌تُفل د
هغوئ سره وو. ۱۶ کله چې د داؤد اعتباری ملګرے حوسی د ابی‌سلوم سره
مِلاو شو نو هغهٔ چغه کړه، ”بادشاه سلامت، زنده‌باد. بادشاه سلامت، زنده‌باد.“
۱۷ ابی‌سلوم ترې نه تپوس وکړو، ”ستا د خپل دوست داؤد سره وفاداری چرته
لاړه؟ تهٔ د هغهٔ سره ولې لا نهٔ رې؟“ ۱۸ حوسی ورته ووئیل، ”ما داسې څنګه
کړی وے؟ زهٔ د هغه چا په طرف یم چې څوک د مالِک خُدائ، دې خلقو او ټولو
بنی اِسرائیلو خوښ کړے وی. زهٔ به تا سره ایسار شم. ۱۹ د دې نه علاوه، زهٔ
چې د خپل نیک د زوئ خِدمت نهٔ کوم نو د چا به کوم؟ څنګه چې ما ستا د پلار
خِدمت کړے دے، نو زهٔ به ستا خِدمت هم کوم.“ ۲۰ بیا ابی‌سلوم اخی‌تُفل ته
وروګرځېدو او ورته یې ووئیل، ”تهٔ مونږ له خپله مشوره راکړه چې مونږ څهٔ
وکړُو؟“ ۲۱ اخی‌تُفل ورته ووئیل، ”لاړ شه او د خپل پلار د وینځو سره څمله
کومې یې چې د ځان نه وروستو پرېښودلې دی چې د محل خیال ساتی. نو بیا به
په بنی اِسرائیلو کښې هر چا ته پته ولګی چې تا په څرګنده د خپل پلار بې‌عزتی
کړې ده نو داسې ستا ملګری به نور هم تکړه شی.“ ۲۲ نو هغوئ د محل په چت
باندې د ابی‌سلوم دپاره یوه خېمه ولګوله او د ټولو خلقو په مخکښې ابی‌سلوم
ورننوتلو او د خپل پلار د وینځو سره څملاستو. ۲۳ په هغه ورځو کښې به چې
اخی‌تُفل کومه مشوره ورکوله نو هغه به داسې منلے شوه لکه چې دا بلکل د
خُدائ پاک خبره وی، داؤد او ابی‌سلوم دواړو به منله.

د حوسی ابی‌سلوم بې‌لارې کول

۱۷ ۱ د هغې ډېر وخت نهٔ وو شوے چې اخی‌تُفل ابی‌سلوم ته ووئیل، ”ما

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پرېږده چې دولس زره سړی خوښ کړم او نن شپه زۀ په داؤد پسې روان شم.
۲ کله چې هغه ستړے او بې‌حوصلې وی نو زۀ به په هغۀ حمله وکړم. هغه به
ویرېږی او د هغۀ ټول سړی به وتښتی. او زۀ به صِرف بادشاه ووژنم ۳ او بیا
به د هغۀ ټول سړی تا له داسې واپس راولم، لکه چې ناوې خپل خاوند له راځی.
تاسو غواړئ چې دا یو کس ووژنئ نو باقی نورو خلقو ته به خېر شی." ۴ دا
خبره ابی‌سلوم او ټولو بنی اِسرائیلی مشرانو ته ښۀ معلومه شوه. ۵ ابی‌سلوم
ووئیل، "اوس حوسی راوغواړه او چې هغه څۀ وائی نو هغۀ ته به غوږ ونیسو."
۶ کله چې حوسی راورسېدو نو ابی‌سلوم ورته ووئیل، "دا هغه مشوره ده چې
اخی‌تُفل مونږ له راکړې ده، مونږ له پرې عمل کول په کار دی او کۀ نه؟ کۀ تۀ
وائې چې نۀ نو بیا تۀ مونږ ته ووایه چې څۀ وکړُو." ۷ حوسی ورته ووئیل، "دې
ځل چې اخی‌تُفل کومه مشوره درکړې ده هغه ښۀ نۀ ده. ۸ تا ته پته ده چې ستا
پلار او د هغۀ سړی تکړه جنګ کوونکی دی او هغوئ داسې غصه دی لکه چې د
یو مېلو نه بچی تښتولے شوی وی. ستا پلار یو تجربه‌کار فوجی دے او د شپې د
خپلو سړو سره نۀ ایساریږی. ۹ کېدے شی چې اوس هم هغه په یو غار کښې
یا په بل ځائ کښې پټ وی. چې څنګه داؤد ستا په سړو باندې حمله وکړی او
چې هر څوک هم د دې نه خبر شی نو وائی به چې ستا ډېر فوجیان وژلی شوی
دی. ۱۰ بیا به د ټولو نه تکړه سړے هم یرېږی د چا چې د ازمری په شان زړۀ
وی ځکه چې په بنی اِسرائیلو کښې هر چا ته پته ده چې ستا پلار یو لوئ فوجی
دے او د هغۀ سړی تکړه جنګ کوونکی دی. ۱۱ زما مشوره دا ده چې د مُلک د
یو سر نه تر بل سره پورې ټول بنی اِسرائیلیان راغونډ کړه، لکه چې د سمندر په
غاړه څومره شګې دی، د دې دپاره چې تۀ په خپله په جنګ کښې د هغوئ نه
مخکښې لاړ شې. ۱۲ داؤد چې هر چرته وی مونږ به یې پېدا کړُو او داسې به
ورباندې وروغورزېږو لکه چې په زمکه باندې پرخه پرېوځی. هغه او د هغۀ سړی
به ژوندی پاتې نۀ شی. ۱۳ کۀ هغه ښار ته راوتښتی، نو زمونږ خلق به رسۍ
راوړی او ښار به لاندې مېدان ته راکاږی. یو وړوکے کاڼے به هم پاتې نۀ شی."
۱۴ ابی‌سلوم او ټولو بنی اِسرائیلو ووئیل، "د حوسی مشوره د اخی‌تُفل د مشورې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نه ښۀ ده.“ مالِک خُدائ دا فيصله کړې وه چې د اخی‌تُفل ښۀ مشوره به نۀ شی منلے، نو داسې هغه به په ابی‌سلوم باندې تباهی راولی.

حضرت داؤد ته خبردارے مِلاوېدل او د هغۀ تښتېدل

۱۵ بيا حوسی صدوق او ابياتار اِمام ته ووئيل، ”دا هغه څۀ دی چې اخی‌تُفل
ابی‌سلوم او د بنی اِسرائيلو مشرانو ته وئيلی دی او دا هغه څۀ دی چې ما يې
مشوره ورکړې ده.“ ۱۶ حوسی دا هم ووئيل، ”زر شئ، داؤد له پېغام ولېږئ چې
د سيند سره هغه ځائ کښې شپه تېره نۀ کړی چرته چې اوبۀ کمې دی او خلق په
کښې اوړی راوړی او د اُردن سيند نه دې سمدستی پورې وځی او صحرا ته دې
لاړ شی، نو هغه او د هغۀ سړی به نۀ ګېرېږی او نۀ به مری.“ ۱۷ د ابياتار زوئ
يونتن او د صدوق زوئ اخيمعض د عين‌راجل د چينې سره اِنتظار کولو، چې د
يروشلم په بهرنی غاړه باندې وه، ځکه چې هغوئ دا جرأت نۀ شو کولے چې ښار
ته د ننوتلو په وخت وليدے شی. يوه نوکره ښځه به هر وخت تلله او چې څۀ
کېدل نو هغوئ ته به يې ووئيل او بيا به هغوئ تلل او داؤد بادشاه ته به يې وئيل.
۱۸ خو يوه ورځ يو هلک هغوئ وليدل او هغۀ ابی‌سلوم ته ووئيل، نو هغوئ تېز
لاړل چې په بحوريم کښې د يو سړی په کور کښې پټ شی. د هغۀ د کور سره
نزدې د هغۀ کوهے وو او هغوئ هغه کوهی ته ورکوز شول. ۱۹ د هغه سړی
ښځې تخته واخستله، د کوهی په خولۀ باندې يې کېښوده او په دې باندې يې غله
وشيندله، نو چې هيڅ څوک دا شک ونۀ کړی چې هغوئ دلته وُو. ۲۰ د ابی‌سلوم
آفسران هغه کور ته راغلل او د هغه ښځې نه يې تپوس وکړو، ”اخيمعض او يونتن
چرته دی؟“ هغې ورته ووئيل، ”هغوئ د سيند نه پورې وتی دی.“ هغه سړو هغوئ
ولټول خو پېدا يې نۀ کړل، نو هغوئ يروشلم ته راواپس شول. ۲۱ د هغوئ د تلو
نه پس، اخيمعض او يونتن د کوهی نه راووتل او لاړل او داؤد بادشاه له يې خبر
ورسولو. هغوئ د هغۀ خِلاف د اخی‌تُفل د منصوبې نه خبر کړو او ورته يې
ووئيل، ”زر شه، او د سيند نه پورې وځه.“ ۲۲ نو داؤد او د هغۀ ټول سړی د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اُردن سیند نه په پورې وتلو شروع وکړه او تر سحر د رڼا پورې ټول بلې غاړې ته پورې وتل. ﴿۲۳﴾ کله چې اخی‌تُفل ته پته ولګېده چې د هغۀ په مشوره عمل نۀ دے شوے، نو هغۀ خپل خر کته کړو او خپل ښار ته واپس لاړو. کله چې هغۀ خپلې ټولې معاملې هوارې کړې نو هغۀ خپل ځان پهانسی کړو او مړ شو. هغه د خپل خاندان په ادیره کښې ښخ شو. ﴿۲۴﴾ داؤد د محنایم ښار ته په هغه وخت رسېدلے وو چې څۀ وخت ابی‌سلوم او بنی اِسرائیلیان د اُردن سیند نه پورې وتلی وُو. ﴿۲۵﴾ ابی‌سلوم د یوآب په ځائ عماسا د لښکر مشر جوړ کړے وو. عماسا د اِسمٰعیلی اِتر زوئ وو، د هغۀ مور ابی‌جیل وه، چې هغه د ناحس لور او د یوآب د مور ضرویاه خور وه. ﴿۲۶﴾ ابی‌سلوم او د هغۀ سړو د جِلعاد په مُلک کښې خېمې لګولې وې. ﴿۲۷﴾ کله چې داؤد محنایم ته ورسېدو، نو هغه د ناحس د زوئ سوبی سره مِلاو شو، چې هغه په ربه ښار کښې د عمون د قبیلې وو، د عمی‌ایل زوئ مکیر سره چې د لودبار وو او د جِلعاد د قبیلې د برزلی سره هم مِلاو شو، برزلی د راجلیم وو. ﴿۲۸﴾-﴿۲۹﴾ هغوئ جامونه، د خاورو لوښی، بسترې او داؤد او د هغۀ د سړو دپاره خوراک هم راوړو لکه غنم، اوربشې، اوړۀ، وریتې دانې، کوربشې، دالونه، شات، پنیر، ماستۀ او داسې څۀ ګډې هم. هغوئ ته پته وه چې داؤد او د هغۀ سړی به په صحرا کښې اوږی، تږی او ستړی وی.

د ابی‌سلوم شکست او وژلے کېدل

۱۸ ﴿۱﴾ داؤد بادشاه خپل ټول سړی راغونډ کړل او د زرو او سلو کسانو په ډلو کښې یې تقسیم کړل او په دوئ باندې یې د مشری دپاره آفسران مقرر کړل.
﴿۲﴾ بیا یې هغوئ په دربو ډلو کښې ولېږل، چې د هرې یوې قبیلې خپل مشر وو، یوآب او د یوآب وروړ ابیشے او د جات اِتے وو. او بادشاه خپلو سړو ته وفرمائیل، "زۀ به په خپله تاسو سره ځم." ﴿۳﴾ خو هغوئ ورته ووئیل، "تۀ به مونږ سره نۀ ځې، کۀ زمونږ باقی ټول کسان واپس شی او وتښتی نو په دشمن به څۀ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

فرق پرې نۀ وځی، یا کۀ زمونږ نیم کسان هم ووژلے شی، خو تۀ زمونږ د لسو
زرو نه ښۀ يې. ښۀ به دا وی چې تۀ په ښار کښې ايسار شې او مونږ له مدد
رالیږې.“ ۴ بادشاه ورته وفرمائيل، ”څۀ چې تاسو ته ښۀ ښکاری نو زۀ به هم
هغه شان کوم.“ نو چې کله د هغۀ سړی د زرګونو او سلګونو په ډلو کښې روان
ؤو نو هغه د ښار د دروازې په خوا کښې ايسار شو. ۵ هغۀ يوآب، ابيشى او اِتى
له دا حُکم ورکړو، ”زما د خاطره ابی‌سلوم ته نقصان مۀ رسوئ.“ او چې داؤد دا
حُکم خپلو آفسرانو له ورکولو نو ټولو فوجيانو واورېدو. ۶ د داؤد لښکر مېدان
ته لاړو او د اِفرائيم په ځنګل کښې يې د بنى اِسرائيلو سره جنګ وکړو. ۷ بنى
اِسرائيلو د داؤد د سړو نه شکست وخوړو، او دا دومره سخت شکست وو چې په
هغه ورځ شل زره سړی ووژلے شول. ۸ جنګ په ټول مُلک کښې خور شو او
چې په جنګ کښې څومره سړی مړۀ ؤو نو د هغې نه زيات په ځنګل کښې مړۀ
شول. ۹ ابی‌سلوم ناڅاپه د داؤد يو څو سړو سره مِلاو شو. ابی‌سلوم په يو قچر
باندې سور وو او قچر د څېړی يوې لوئې ونې لاندې ننوتلو، نو د ابی‌سلوم سر په
څانګو کښې ونښتو. قچر منډه کړه او ابی‌سلوم په هوا کښې ترې نه ځوړند پاتې
شو. ۱۰ د داؤد يو سړی هغه وليدو او يوآب يې خبر کړو، ”صاحِبه، ما ابی‌سلوم
وليدو چې د څېړی په ونه کښې ځوړند وو.“ ۱۱ يوآب ورته ووئيل، ”تا چې هغه
وليدو نو هغه دې هم هلته ولې نۀ وژلو؟ نو ما به تا له په خپل لاس د سپينو زرو
لس سيکې او يو فوجی کمربند درکړے وے.“ ۱۲ خو هغه سړی ورته ووئيل،
”کۀ تا ما له زر د سپينو زرو سيکې هم راکړے وے، نو ما به د بادشاه د زوئ
خِلاف لاس نۀ وو اوچت کړے. مونږ ټولو اورېدلی دی چې بادشاه تا، ابيشى او
اِتى له حُکم درکړے دے چې زما په خاطر ابی‌سلوم زلمی ته نقصان مۀ رسوئ.
۱۳ خو کۀ ما د بادشاه نافرمانی کړے وے او ابی‌سلوم مې وژلے وے، نو
بادشاه به د دې نه خبر شوے وے، هغه د هر څۀ نه خبرېږی او تا به زۀ نۀ وے
بچ کړے.“ ۱۴ يوآب ووئيل، ”زۀ تا سره نور وخت نۀ ضائع کوم.“ هغۀ درې
نېزې واخستلې او د ابی‌سلوم په سينه کښې يې ننويستلې چې هغه لا ژوندے وو او

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د ځېرې په ونه کښې ځوړند وو، ﴿۱۵﴾ بیا د یوآب لس فوجیان ابی‌سلوم ته رانزدې شول او هغه یې مړ کړو. ﴿۱۶﴾ نو یوآب حُکم وکړو چې د جنګ د ودرېدو دپاره دې شپېلۍ وغږولے شی او د هغهٔ فوجیان په بنی اِسرائیلو پسې تلو نه راواپس شول. ﴿۱۷﴾ هغوئ د ابی‌سلوم لاش واخستلو او په ځنګل کښې یې په یوه ډُویه کنده کښې وغورزولو او د کاڼو په یو ډېرى باندې یې پټ کړو. ټول بنی اِسرائیلیان خپلو کورونو ته وتښتېدل. ﴿۱۸﴾ ابی‌سلوم په خپل ژوند کښې د خپل ځان دپاره په شاهی وادئ کښې یو یادګار جوړ کړے وو، ځکه چې د هغهٔ زامن نهٔ وُو چې د هغهٔ نوم ژوندے پاتې شی. نو په دې باندې یې خپل نوم کېښودو او تر نن ورځې پورې دا د ابی‌سلوم په یادګار مشهور دے.

د حضرت داؤد د ابی‌سلوم د مرګ نه خبرېدل

﴿۱۹﴾ بیا د صدوق زوئ اخیمعض یوآب ته ووئیل، ”ما پرېږده چې د دې زېرى سره بادشاه له ورمنډه کړم چې مالِک خُدائ هغه د خپلو دشمنانو نه بچ کړے دے.“ ﴿۲۰﴾ یوآب ووئیل، ”نه، نن به تهٔ پېغام نهٔ وړې بله ورځ به یې یوسې، ځکه چې د بادشاه زوئ مړ دے.“ ﴿۲۱﴾ بیا هغهٔ خپل د ایتهوپیا غلام ته ووئیل، ”لاړ شه تا چې څهٔ لیدلی وی هغه بادشاه ته ووایه.“ غلام تیټ شو او منډه یې کړه. ﴿۲۲﴾ اخیمعض ورته بیا بیا وئیل، ”چې څهٔ کېږی نو هغه به کېږی خو ما پرېږده چې خبر یوسم.“ یوآب ترې نه تپوس وکړو، ”زما زویه، تهٔ داسې ولې کوې؟ تا ته به د دې هیڅ فائده مِلاو نهٔ شی.“ ﴿۲۳﴾ اخیمعض بیا ووئیل، ”چې څهٔ هم کېږی زهٔ تلل غواړم.“ یوآب ورته ووئیل، ”نو بیا لاړ شه.“ نو اخیمعض لاندې د اُردن په مېدان کښې په سړک باندې منډه کړه او زر د غلام نه مخکښې تېر شو. ﴿۲۴﴾ داؤد ښار ته د ننوتو او بهر ته راوتو دروازو په مینځ کښې ناست وو. محافظ د دېوال سر ته وختلو او د دروازې په خولهٔ کښې په چت باندې ودرېدو، هغهٔ بهر وکتل او وې ولیدل چې یو سړے یواځې منډې راوهی. ﴿۲۵﴾ هغهٔ لاندې آواز وکړو او بادشاه یې خبر کړو او بادشاه وفرمائیل، ”کهٔ هغه یواځې وی، نو هغهٔ به یو زېرے راروان

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کړے وی.“ هغه منډه وهونکے نور هم رانزدې کېدو. ٢٦ محافظ يو بل سړے
وليدو چې يواځې يې منډې وهلې او هغۀ لاندې د دروازې محافظ ته آواز وکړو،
”ګوره، يو بل سړے هم منډې راوهی.“ بادشاه ورته وفرمائيل، ”هغۀ هم زېرے
راروان کړے دے.“ ٢٧ محافظ ووئيل، ”هغه وړومبے سړے داسې منډې وهی
لکه چې اخيمعض وی.“ بادشاه ورته وفرمائيل، ”هغه ښۀ سړے دے او هغه به يو
ښۀ زېرے راوړی.“ ٢٨ اخيمعض بادشاه ته آواز وکړو، د هغۀ په مخکښې زمکې
ته ټيټ شو او وې وئيل، ”د مالِک خُدائ ستا د خُدائ پاک ثناء صِفت دې وی،
بادشاه سلامت. هغۀ تا له په هغه سړو باندې فتح درکړې ده چا چې ستا خِلاف
بغاوت کړے وو.“ ٢٩ بادشاه تپوس وکړو، ”ولې هغه زلمے ابی‌سلوم بچ دے؟“
اخيمعض ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، کله چې ستا آفسر يوآب زۀ ولېږلم، نو
ما د خلقو يوه لويه ګڼه وليده، خو ما ته پته ونۀ لګېده چې دا د څۀ ګڼه وه.“ ٣٠
بادشاه ورته وفرمائيل، ”هلته ودرېږه.“ نو هغه لاړو او هلته ودرېدو. ٣١ بيا هغه د
ايتهوپيا غلام راورسېدو او بادشاه ته يې ووئيل، ”بادشاه سلامت، ستا دپاره ما
سره يو زېرے دے، مالِک خُدائ تا له نن په هغه ټولو باندې فتح درکړې ده چا
چې ستا خِلاف بغاوت کړے دے.“ ٣٢ بادشاه تپوس وکړو، ”هغه زلمے
ابی‌سلوم بچ دے څۀ؟“ غلام ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، زۀ غواړم چې په هغۀ
باندې څۀ شوی دی چې هغه ستا په ټولو دشمنانو او په هغوئ باندې شوی وے
چا چې د بادشاه خِلاف بغاوت کړے دے.“ ٣٣ بادشاه ډېر غمژن شو. د ښار په
دروازه بره کوټې ته وختلو او ژړل يې او په چغو چغو يې ژړل، ”اے زما بچيه،
زما زويه، ابی‌سلومه، ابی‌سلومه، زما زويه. کاش چې ستا په ځائ زۀ مړ وے،
زما زويه. ابی‌سلومه، زما زويه.“

د يوآب پښېمانه کېدل

١٩ ١ يوآب خبر شو چې داؤد بادشاه ژاړی او د ابی‌سلوم په غم غمژن

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دے. ۲ نو په هغه ورځ د داؤد د ټولو فوجيانو د فتحې خوشحالى په غم بدله شوه، ځکه چې هغوئ خبر شول چې بادشاه په خپل زوئ باندې غم کوى. ۳ هغوئ پټ پټ ښار ته واپس لاړل، لکه څنګه چې هغه فوجيان شرميږى چې کوم د جنګ نه تښتى. ۴ بادشاه خپل مخ پټ کړے وو او په چغو چغو يې ژړل، ”اے زما زويه، زما زويه ابىسلومه. ابىسلومه، زما زويه.“ ۵ يوآب د بادشاه کور ته لاړو او ورته يې ووئيل، ”تا نن خپل هغه سړى سپک کړى دى چا چې ستا، ستا د زامنو، لوڼو، ستا د ښځو او ستا د وينځو ژوند بچ کړے وو. ۶ تۀ د هغه چا مخالفت کوې چې ځوک درسره مينه کوى او چې څوک درنه نفرت کوى نو د هغوئ ملګرتيا کوې. تا دا خبره صفا کړې ده چې تا سره د خپلو آفسرانو او سړو هيڅ قدر نشته. ما ته پته ده چې تۀ به نن ښۀ خوشحاله وې چې ابىسلوم ژوندے وے او مونږ ټول مړۀ وے. ۷ اوس لاړ شه او د خپلو سړو حوصله افزائى وکړه خو کۀ تا داسې ونۀ کړل نو زۀ د مالِک خُدائ په نوم قسم خورم چې تر سبا سحر پورې به د هغوئ يو کس هم تا سره نۀ وى. دا به دومره لوئ مصيبت وى چې په ټول ژوند کښې به داسې مصيبت درباندې نۀ وى تير شوے.“ ۸ نو بادشاه پاځيدو، لاړو او د ښار د دروازې سره نزدې کښيناستو. د هغۀ سړى خبر شول چې هغه هلته دے او ټول ترې نه ګيرچاپيره راټول شول.

د حضرت داؤد يروشلم ته واپس روانيدل

په دې دوران کښې ټول بنى اِسرائيليان خپلو کورونو ته تښتيدلى وُو. ۹ په ټول مُلک کښې هغوئ په خپلو کښې په لانجه شول. هغوئ يو بل ته ووئيل، ”داؤد بادشاه مونږ د خپلو دشمنانو نه بچ کړُو. هغۀ مونږ د فلستيانو نه بچ کړُو، خو هغه اوس د ابىسلوم نه وتښتيدو او مُلک يې پريښودو. ۱۰ مونږ ابىسلوم خپل بادشاه مقرر کړو، خو هغه په جنګ کښې وژلے شوے دے. نو څوک داؤد بادشاه واپس ولې نۀ راولى؟“ ۱۱ بنى اِسرائيلو چې څۀ وئيل نو هغه خبر داؤد بادشاه ته ورسيدو. نو هغۀ صدوق او ابياتار اِمامان وليږل چې د يهوداه د مشرانو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نه تپوس وکړی، ”تاسو دې ولې هغه آخرى قبيله يئ چې د داؤد بادشاه محل ته د
واپس راوستلو خيال لرئ؟ ⑫ تاسو زما خپلوان يئ او زما خپله وينه يئ، تاسو
دې ولې هغه آخرى قبيله يئ چې ما واپس بوځئ؟“ ⑬ داؤد هغوئ ته دا هم
وفرمائيل چې عماسا ته ووائى، ”تهٔ زما رشته‌دار يې. د نن نه زهٔ تا د يوآب په ځائ
د لښکر مشر مقرروم. خو کهٔ ما داسې ونهٔ کړل نو خُدائ پاک دې ما هلاک
کړی.“ ⑭ د داؤد په خبرو باندې د يهوداه ټول سړى د هغهٔ ملګرى شول او
هغوئ هغهٔ له خبر ولېږلو چې د خپلو ټولو آفسرانو سره واپس راشى. ⑮ نو
بادشاه راواپس شو او د اُردن سيند ته ورسېدو. نو د يهوداه خلق جِلجال ته راغلى
وُو چې د بادشاه سره مِلاو شى او د اُردن سيند نه يې پورې باسى. ⑯ هم په هغه
وخت د بحوريم د علاقې د جيرا زوئ سِمعى بنيامينے د اُردن سيند له تيز لاړو
چې د داؤد بادشاه سره مِلاو شى. ⑰ د هغهٔ سره د بنيامين د قبيلې زر سړى
وُو. او د ساؤل د خاندان نوکر ضيبا هم د خپلو پينځلسو زامنو او شلو نوکرانو
سره راغلو او هغوئ د بادشاه نه مخکښې د اُردن سيند نه پورې وتل. ⑱ هغوئ
په ګودر د سيند نه پورې وتل چې د شاهى خاندان په پورې وتلو کښې مدد وکړى
او چې هغه څهٔ وکړى څهٔ چې بادشاه غوښتل.

د حضرت داؤد په سِمعى باندې ترس کول

کله چې بادشاه د سيند نه پورې وتو، نو د جيرا زوئ سِمعى د هغهٔ په مخکښې
پړمخې پرېوتو ⑲ او وې وئيل، ”بادشاه سلامت، زما هغه غلطى معاف کړه چې
په کومه ورځ تهٔ د يروشلم نه تلې او ما کړې وه. او هغه د زړهٔ نه وباسه. ⑳
صاحِبه، ما ته پته ده چې ما ګناه کړې ده، نو دا څکه زهٔ د شمالى قبيلو نه
وړومبے کس يم چې نن تا سره بادشاه سلامت مِلاوېدو له راغلے يم.“ ㉑ د
ضرویاه زوئ ابيشى وئيل، ”سِمعى دې ووژلے شى څکه چې هغهٔ هغه چا ته
کنځل کړى دى څوک چې مالِک خُدائ خوښ کړے دے چې بادشاه شى.“ ㉒
خو داؤد ابيشى او د هغهٔ ورور يوآب ته وفرمائيل، ”ستاسو نه چا مشوره غوښتې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ده؟ تاسو نن زما دشمنان شوی يئ؟ زهٔ اوس هغه ځوک يم چې د بنی اِسرائيلو
بادشاه يم او نن به يو بنی اِسرائيلے هم نهٔ شی وژلے.“ ۲۳ او هغهٔ سِمعی ته
وفرمائيل، ”زهٔ تا سره وعده کوم چې تهٔ به نهٔ شې وژلے.“

د حضرت داؤد په مفيبوست باندې ترس کول

۲۴ بيا د ساؤل نمسے مفيبوست راغلو چې د بادشاه سره مِلاو شی. د هغه
وخت نه واخله چې بادشاه د يروشلم نه تلے وو تر هغې پورې چې هغه کامياب
راواپس شو مفيبوست نهٔ خپلې پښې وينځلې وې، نهٔ يې خپله ږيره سمه کړې وه
او نهٔ يې خپلې جامې وينځلې وې. ۲۵ کله چې مفيبوست د يروشلم نه راورسېدو
چې د بادشاه سره مِلاو شی، نو بادشاه هغهٔ ته وفرمائيل، ”مفيبوسته، تهٔ ما سره
ولې نهٔ وې تلے؟“ ۲۶ هغهٔ ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، لکه څنګه چې تا ته پته
ده چې زهٔ ګوډ يم. ما خپل نوکر ته ووئيل چې زما خر کته کړی نو چې زهٔ تا سره
لاړ شم، خو هغهٔ ما سره دوکه وکړه. ۲۷ بادشاه سلامت، هغهٔ زما په حقله تا ته
دروغ وئيلی دی، خو تهٔ د خُدائ پاک د فرښتې په شان يې او چې تا ته څهٔ ټيک
ښکاری نو هغه وکړه. ۲۸ بادشاه سلامت، زما د پلار مکمل خاندان د دې
حقداره ده چې ووژلے شی، خو تا زهٔ د دې حقدار کړم چې ستا د دسترخوان
روټۍ وخورم. بادشاه سلامت، زهٔ هيڅ حق نهٔ لرم چې تا ته د رحم فرياد وکړم.“
۲۹ بادشاه ورته وفرمائيل، ”تهٔ به نور هيڅ نهٔ وائې. ما دا فيصله کړې ده چې تهٔ
او ضيبا به د ساؤل جائيداد په خپلو کښې تقسيم کړئ.“ ۳۰ مفيبوست ورته
ووئيل، ”پرېږده چې دا ټول د ضيبا شی. بادشاه سلامت، زما دپاره دا کافی ده
چې تهٔ په خېر سره کور ته راغلے يې.“

د حضرت داؤد په برزلی باندې ترس کول

۳۱ د جِلعاد برزلی هم د راجليم نه راغلے وو چې د بادشاه د اُردن سيند نه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پورې وتو کښې ملګرتيا وکړی. ۳۲ برزلی ډېر بوډا سړے وو چې د اتياو کالو
وو. هغه ډېر مالداره وو او کله چې بادشاه په محنايم کښې اوسېدو نو برزلی به
خوراک ورلېږلو. ۳۳ بادشاه هغۀ ته وفرمائيل، ”ما سره يروشلم ته لاړ شه، چې
کله تۀ ما سره يې نو زۀ به ستا خيال ساتم.“ ۳۴ خو برزلی ورته ووئيل، ”بادشاه
سلامت، زۀ به نور څومره ژوندے يم، چې زۀ تا سره يروشلم ته لاړ شم؟ ۳۵ زۀ
د اتياو کالو يم، او يو څيز هم ما له مزه نۀ راکوی. زۀ چې خوراک څښاک کوم
نو د هغې په خوند نۀ پوهېږم او زۀ د سندرغاړو آوازونه نۀ اورم. بادشاه سلامت،
زۀ به تاسو باندې صِرف بوج يم. ۳۶ زۀ د داسې يو لوئ اِنعام حقدار نۀ يم، خو
زۀ به د اُردن نه اخوا لږ غوندې تا سره لاړ شم. ۳۷ بيا به زۀ واپس کور ته راشم
چې په خپل ښار کښې د خپل مور پلار د اديرې سره نزدې مړ شم. زما زوئ
کِمهام دا دے حاضر دے، دے به ستا خِدمت کوی، هغه ځان سره بوځه،
بادشاه سلامت. د هغۀ دپاره هغه څۀ کوه چې تا ته ښۀ ښکاری.“ ۳۸ بادشاه
ورته وفرمائيل، ”زۀ به هغه ځان سره بوځم او چې تۀ څۀ غواړې نو زۀ به يې د
هغۀ دپاره وکړم. او ستا دپاره به هغه څۀ وکړم چې تۀ څۀ غواړې.“ ۳۹ بيا داؤد
او د هغۀ ټول سړی د اُردن سيند نه پورې وتل. هغۀ برزلی ښُکل کړو او د هغۀ
دپاره يې خپل برکت وغوښتلو او برزلی واپس کور ته لاړو.

د يهوداه او د اِسرائيل د بادشاه په حقله بحث کول

۴۰ کله چې بادشاه پورې وتلو او د يهوداه ټول فوجيان او د اِسرائيل نيم فوجيان
ورسره ملګری ؤو، نو هغه جِلجال ته لاړو او کِمهام هم ورسره وو. ۴۱ بيا ټول
اِسرائيليان بادشاه له لاړل او هغۀ ته يې ووئيل، ”بادشاه سلامت، زمونږ وروڼه
يعنې د يهوداه سړی دا خيال ولې کوی چې هغوئ دا حق لرلو چې تا بوځی او
چې ستا، ستا د خاندان او ستا د سړو د اُردن نه پورې وتو کښې ملګرتيا وکړی؟“
۴۲ د يهوداه سړو ورته ووئيل، ”دا مونږ ځکه وکړل چې بادشاه زمونږ خپلوان
دے. نو په دې باندې تاسو ولې غصه يئ؟ مونږ د هغۀ په پيسو نۀ خوراک کړے

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دے او نهٔ هغهٔ مونږ له څهٔ راکړی دی." ۴۳ د اِسرائيل خلقو ورته ووئيل، "تاسو
چې خومره دعویٰ کوئ نو مونږ د هغې يو په لس دعویٰ کوُو چې داؤد زمونږ نه
دے، اګر کهٔ هغه ستاسو د نسل نه هم وی. تاسو مونږ ته ولې سپک ګورئ؟ تاسو
دا مهٔ هېروئ چې مونږ هغه وړومبی خلق وُو چې د بادشاه واپس راوستلو خبره
مو کړې وه." خو د يهوداه سړی د اِسرائيل د سړو نه په خپلو دعوو کولو کښې
ډېر سخت وُو.

د شيبا بغاوت

۲۰ ۱ په جِلجال کښې داسې وشول چې د بنيامين د قبيلې يو بدمعاش سړے
وو. هغه د بِکری زوئ وو او نوم يې شيبا وو. هغهٔ بيګل وغږولو او چغه يې کړه،
"نهٔ به د داؤد نه په ميراث کښې مونږ ته څهٔ مِلاو شی او نهٔ مونږ ته د هغهٔ نه د
مِلاوېدو څهٔ اُميد شته. اے بنی اِسرائيلو راځئ چې خپلو کورونو ته ځُو." ۲ نو
داسې اِسرائيليانو د داؤد خِلاف بغاوت وکړو او د شيبا سره روان شول، خو د
يهوداه سړی وفادار وُو او د اُردن نه تر يروشلم پورې په داؤد پسې لاړل. ۳ کله
چې داؤد په يروشلم کښې خپل محل ته ورسېدو، هغهٔ هغه لس وينځې بوتلې چې
کومې يې د محل د خيال ساتلو دپاره پرېښې وې او په حِفاظت کښې يې ساتلې
وې. هغوئ له يې د ضرورت څيزونه ورکول، خو د هغوئ سره يې څملاستل نهٔ
کول. په هغوئ باندې تول عُمر دا پابندی وه چې د کونډو په شان ژوند تېروی.
۴ بادشاه عماسا ته وفرمائيل، "د يهوداه سړی راغونډ کړه او سبا نه بل سبا د
هغوئ سره حاضر شه." ۵ عماسا د هغوئ د راغونډولو دپاره لاړو، خو چې
بادشاه کوم وخت مقرر کړے وو نو هغه هغې له واپس رانهٔ غلو. ۶ نو بادشاه
ابيشی ته وفرمائيل، "شيبا به مونږ له د ابیسلوم نه زيات مصيبت جوړوی. زما
سړی بوځه او په هغهٔ پسې لاړ شه، ګنې کېدے شی چې هغه د پَخو دېوالونو والا
ښارونه ونيسی او زمونږ نه وتښتی." ۷ نو د يوآب سړی او محافظان د ابيشی

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

سره د یروشلم نه روان شول چې په شیبا پسې لاړ شی. ﴿۸﴾ چې کله هغوئ په
جبعون کښې لوئ ګټ ته ورسېدل نو عماسا ورسره مِلاو شو. يوآب د جنګ
دپاره زغره اغوستې وه، تُوره يې په کاش کښې اېښې وه چې په کمربند پورې يې
تړلې وه. چې وړاندې راغلو، نو تُوره وغورزېدله. ﴿۹﴾ يوآب عماسا ته ووئیل،
”زما ملګریه څنګه يې؟“ او د چل دپاره يې خپل ښے لاس د هغهٔ ږيرې له وروړلو
چې ښُکل يې کړی. ﴿۱۰﴾ چې کومه تُوره د يوآب په بل لاس کښې وه نو هغې ته د
عماسا خیال نهٔ وو او يوآب هغه ورباندې په خېټه ووهلو او کولمې ترې نه بهر په
زمکه وغورزېدې، هغه په تکی مړ شو او يوآب ته د هغهٔ د بیا وهلو ضرورت پېښ
نهٔ شو. بیا يوآب او د هغهٔ ورور ابيشے په شیبا پسې روان شول. ﴿۱۱﴾ د يوآب يو
سړے د عماسا د لاش سره ودرېدو او آواز يې وکړو، ”څوک چې د يوآب او داؤد
ملګرتیا کوی نو هغوئ دې په يوآب پسې روان شی.“ ﴿۱۲﴾ د عماسا لاش په وينو
کښې لت پت وو او د سړک په مينځ کښې پروت وو. د يوآب سړی دا وليدل چې
هر يو کس ورته د تماشې دپاره ودرېږی، نو هغهٔ لاش د سړک نه پټی ته راښکلو
او څادر يې ورباندې واچولو. ﴿۱۳﴾ کله چې هغه لاش د سړک نه لرې کړے شو،
نو هر يو کس د يوآب سره په شیبا پسې روان شو. ﴿۱۴﴾ شیبا د بنی اِسرائیلو د
ټولو قبیلو د علاقې نه تېر شو او د ابيل‌بيت‌معکه ښار ته راغلو او د بِکری د قبيلې
کسان راغونډ شول او په هغهٔ پسې ښار ته ننوتل. ﴿۱۵﴾ د يوآب سړی خبر شول
چې شیبا هلته دے، نو هغوئ لاړل او ښار يې محاصره کړو. هغوئ بهرنی
دېوالونو ته د خاورو ډېری جوړ کړل او دېوال کنستل يې هم شروع کړل چې دا
راوغورزېږی. ﴿۱۶﴾ هلته په ښار کښې يوه هوښياره ښځه وه چې هغې د دېوال نه
چغه کړه، ”اے خلقو واورئ. يوآب ته ووايئ چې دلته راشی، زهٔ د هغهٔ سره
خبرې کول غواړم.“ ﴿۱۷﴾ نو يوآب لاړو او هغې ترې نه تپوس وکړو، ”تهٔ يوآب يې
څهٔ؟“ هغهٔ ورته ووئیل، ”آو، زهٔ يوآب يم.“ هغې ورته ووئیل، ”صاحِبه، زما خبره
واوره.“ هغهٔ ورته ووئیل، ”زهٔ اورم وايه.“ ﴿۱۸﴾ هغې ورته ووئیل چې، ”په خوا به
خلقو وئیل، لاړ شه او د ابيل په ښار کښې به درته د مسئلې حل مِلاو شی، نو چې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغوئ به لاړل نو مسئله به حل شوه. ۱۹ زمونږ يو عظيم ښار دے، چې په بنی
اِسرائيل کښې ډېر د وفا او امن نه ډک دے. دا تهٔ ولې تباه کوې؟ تهٔ هغه څهٔ
ورانول غواړې څهٔ چې د مالِک خُدائ دی؟" ۲۰ يوآب ورته ووئيل، "هيچرې نه.
زهٔ به ستاسو ښار هيڅکله تباه او وران نهٔ کړم. ۲۱ زمونږ منصوبه دا نهٔ ده. د يو
سړی نوم شيبا دے چې هغه د بِکری زوئ دے، هغه د غرونو د مُلک د اِفرائيم
دے، هغهٔ د داؤد بادشاه خِلاف بغاوت شروع کړے دے. بس دا يو سړے ما له
په لاس کښې راکړه، نو زهٔ به د ښار نه ووځم." هغې ورته ووئيل، "مونږ به د هغهٔ
سر تا ته د دېوال نه دروغورزوُو." ۲۲ بيا هغه د خپلې منصوبې سره د ښار
خلقو له لاړه، هغوئ د شيبا سر پرې کړو او يوآب ته يې د دېوال نه وروغورزولو.
هغهٔ د دې دپاره بيګل وغږولو چې د هغهٔ سړی د ښار نه لاړ شی، نو هغوئ واپس
کورونو ته لاړل. او يوآب واپس بادشاه له يروشلم ته راغلو.

د حضرت داؤد آفسران

۲۳ يوآب د اِسرائيلو د لښکر مشر وو، د يهويدع زوئ بناياه د داؤد د محافظانو
مشر وو، ۲۴ ادورام د هغه مزدورانو مشر وو چې په زور کار ترې نه اخستے
شو، د اخيلود زوئ يهوسفط منشی وو، ۲۵ سِوا د دربار منشی وو، صدوق او
ابياتار اِمامان وُو، ۲۶ او د يائير د ښار عيرا هم د داؤد يو اِمام وو.

د ساؤل د اولاد قتل کېدل

۲۱ ۱ د داؤد په بادشاهئ کښې درې کاله ډېر سخت قحط وو. نو داؤد د
مالِک خُدائ سره د دې په حقله خبره وکړه او مالِک خُدائ وفرمائيل، "ساؤل او
د هغهٔ خاندان خُون کړے دے، ځکه چې هغهٔ د جبعون قبيلې خلق ووژل." ۲
(د جبعون خلق اِسرائيليان نهٔ وُو، هغوئ د اموريانو ژوندی پاتې شوې يوه وړه ډله
وه او اِسرائيلو دا لوظ کړے وو چې هغوئ به ژوندی پرېږدی خو ساؤل د يهوداه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

او د اِسرائيل د قوم پرستئ په وجه غوښتل چې اموريان تباه کړى.) ﴿٣﴾ نو داؤد د جبعون خلق راوغوښتل او هغوئ ته يې ووئيل، "زۀ ستاسو دپاره څۀ وکړم؟ تاسو سره چې کومه غلطى شوې وه نو زۀ د هغې تاوان درکول غواړم، نو چې تاسو د مالِک خُدائ د خلقو دپاره برکت وغواړئ." ﴿٤﴾ هغوئ جواب ورکړو، "د ساؤل او د هغۀ د خاندان سره زمونږ لانجه په سپينو او سرو زرو باندې نۀ حل کيږى او نۀ مونږ ته دا حق چې يو اِسرائيلے ووژنو." داؤد ترې نه تپوس وکړو، "نو بيا ستاسو څۀ خيال دے چې ستاسو دپاره څۀ وکړم؟" ﴿٥﴾ هغوئ ورته ووئيل، "ساؤل زمونږ داسې تباه کول غوښتل چې د اِسرائيل په مُلک کښې زمونږ يو کس هم ژوندے پاتې نۀ شى. ﴿٦﴾ نو د هغۀ د اولاد نه اووۀ نران مونږ ته حواله کړه او مونږ به يې په جبعه کښې د مالِک خُدائ په وړاندې ووژنو او ځوړند به يې کړُو، چې هغه د مالِک خُدائ د خوښ کړے شوى بادشاه، ساؤل ښار دے." نو بادشاه ورته وفرمائيل، "زۀ به هغوئ تاسو ته حواله کړم." ﴿٧﴾ خو د مالِک خُدائ په نوم د هغه قسم په وجه چې هغۀ او يونتن د يو بل سره کړے وو، داؤد مفيبوست ژوندے پرېښودو، مفيبوست د ساؤل نمسے او د يونتن زوئ وو. ﴿٨﴾ خو هغۀ ارمونى او مفيبوست بوتلل، د ساؤل دا دوه زامن چې د آيه د لور رِصفخ نه پيدا شوى وُو، هغۀ د ساؤل د لور ميرب پينځۀ زامن هم بوتلل، چې د برزلى د زوئ ادرعى نه يې پيدا شوى وُو، چې هغه د محوله وو. ﴿٩﴾ داؤد هغوئ د جبعون خلقو ته حواله کړل، چې د مالِک خُدائ په مخکښې يې په غرۀ باندې قتل کړل، نو ټول اووۀ واړه په يو ځائ مرۀ شول. سپرلے په ختمېدو وو او د اوربشو لَو شروع وو، چې هغوئ ووژلے شول. ﴿١٠﴾ بيا د ساؤل بله ښځه د آيه لور رِصفخ د ټاټ کپړه واخستله چې د ځان دپاره په هغه ګټ باندې خِپر جوړ کړى چرته چې مړى پراتۀ وُو او د لَو د شروع کېدو نه واخله د خزان بارانونو د شروع کېدو پورې هغه هلته ايساره شوه. د ورځې به هغې د مړو نه مارغان شړل او د شپې به يې دا د ځنګلى ځناورو نه بچ کول. ﴿١١﴾ چې داؤد خبر شو چې رِصفخ څۀ کړى وُو، ﴿١٢﴾ نو هغه لاړو او په جِلعاد کښې يې د يبيس د خلقو نه د ساؤل او د هغۀ د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زوئ يونتن هډُوکی واخستل. (هغوئ دا په بيت‌شان کښې د بازار نه پټ کړی وُو، چرته چې فلستيانو لاشونه راځوړند کړی وُو. دا په هغه وخت وُو چې په کومه ورځ هغوئ د جِلبوعه په غرهٔ باندې ساؤل وژلے وو.) ⁽١٣⁾ داؤد د ساؤل او يونتن او د هغه اوو سړو هډُوکی هم يوړل چې کوم ځوړند کړے شوی وُو. ⁽١٤⁾ بيا هغوئ د بنيامين په علاقه ضِلع کښې د ساؤل پلار قيس په قبر کښې د ساؤل او د يونتن هډُوکی ښخ کړل، هم هغه شان چې څنګه بادشاه حُکم کړے وو. او د هغې نه پس خُدائ پاک د هغوئ د مُلک دپاره سوال قبول کړو.

د فلستيانو خِلاف جنګونه

⁽١٥⁾ د فلستيانو او د اِسرائيل په مينځ کښې يو بل جنګ وشو او داؤد او د هغهٔ سړی لاړل او فلستيانو سره يې جنګ وکړو. په يو جنګ کښې داؤد ستړے شو. ⁽١٦⁾ د ديوانو د نسل اشبی‌بنوب د زېړو يوه نېزه روانه کړې وه چې تقريباً درې نيم کلو وزن يې وو او يوه نوې تُوره هم ورسره وه، د هغهٔ اراده دا وه چې داؤد ووژنی. ⁽١٧⁾ خو د ضرويا‌ه زوئ ابيشے د داؤد د مدد دپاره راغلو او په ديو باندې يې حمله وکړه او وې وژلو. بيا د داؤد سړو د داؤد نه لوظ واخستلو چې هغه به بيا هيڅکله د هغوئ سره جنګ له نهٔ ځی. هغوئ ووئيل، ”تهٔ د بنی اِسرائيلو دپاره لکه د رڼا اُميد يې او مونږ دا رڼا ختمېدل نهٔ غواړُو.“ ⁽١٨⁾ د دې نه پس په جوب کښې د فلستيانو سره يو بل جنګ وشو، چې په هغې کښې د حوسی قبيلې سِبکی يو ديو ووژلو چې د هغه ديو نوم سف وو. ⁽١٩⁾ د فلستيانو سره يو بل جنګ په جوب کښې وشو او د بيت‌لحم د يائير زوئ اِلحنان د جات جوليت ووژلو چې د هغهٔ نېزه د کوتې د ستنې په شان غټه وه. ⁽٢٠⁾ بيا په جات کښې يو بل جنګ وشو چې په کښې يو ديو وو چې د هغهٔ د هر لاس او د هرې پښې شپږ شپږ ګوتې وې. ⁽٢١⁾ هغهٔ په اِسرائيليانو پورې خندا وکړه او د داؤد ورور د سِمعه زوئ، يونتن هغه ووژلو. ⁽٢٢⁾ دا څلور د جات د ديوانو اولاد وو او داؤد او د هغهٔ سړو دوئ وژلی وُو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت داؤد د فتحې ثناء صِفت

٢٢ ① کله چې مالِک خُدائ داؤد د ساؤل او خپلو نورو دشمنانو نه بچ کړو،
نو داؤد د مالِک خُدائ په ثناء صِفت کښې دا وفرمائيل، ② "مالِک خُدائ زما
ساتونکے دے، هغه زما د مضبوطې قلعې په شان دے، او هغه زما خلاصونکے
دے. ③ زما خُدائ پاک زما د حِفاظت ځائ دے. او د هغۀ سره په حِفاظت
کښې يم. هغه ما د ډال په شان بچ کوی، هغه زما دِفاع کوی او بچ مې ساتی. هغه
زما خلاصونکے دے، هغه زما ساتنه کوی او د زور ظلم نه مې بچ کوی. ④ زۀ
مالِک خُدائ ته سوال کوم، او هغه مې د دشمنانو نه بچ کوی. د مالِک خُدائ ثناء
صِفت دې وی. ⑤ د مرګ ټولې چپې زما ګېرچاپېره وې، د تباهئ سېلاب زۀ
راګېر کړم. ⑥ د مرګ خطره زما نه تاو وه، او قبر زما دپاره خپل دام خور
کړے وو. ⑦ په تکليف کښې ما مالِک خُدائ ته چغه کړه، ما خُدائ پاک ته د
مدد دپاره سوال وکړو. د هغۀ د کور نه هغۀ زما آواز واورېدو. د مدد دپاره هغۀ
زما فرياد واورېدو. ⑧ بيا زمکه ولړزېده او وخوځېده، د آسمان بنيادونه
وخوځېدل او ودرزېدل ځکه چې خُدائ پاک غصه وو. ⑨ د هغۀ د سپېږمو نه
لوګے راووتلو، او يوه تباه کوونکې لمبه او بل سکارۀ د هغۀ د خولې نه راووتل.
⑩ هغۀ آسمان وشلولو او لاندې راغلو، د هغۀ د پښو لاندې يوه توره تيارۀ وه.
⑪ هغه د وزرو والا په خپل مخلوق باندې تېز والوتلو، هغۀ د هوا په وزرو باندې
سفر وکړو. ⑫ هغۀ خپل ځان په تيارۀ کښې پټ کړو، د اوبو نه ډکه تکه توره
وريځ د هغۀ نه ګېرچاپېره تاو شوه، ⑬ د هغۀ په وړاندې د برېښنا نه بلو سکارو
لمبه وکړه. ⑭ بيا مالِک خُدائ د تندر په شان شو، او د خُدائ تعالىٰ آواز
واورېدے شو. ⑮ هغۀ خپل غشی وويشتل او دشمنان يې خوارۀ وارۀ کړل، د
برېښنا د پړق سره يې هغوئ وزغلول. ⑯ د سمندر بېخ راښکاره شو. او د زمکې
بنيادونه راښکاره شول کله چې مالِک خُدائ خپل دشمنان ورټل او په غصه
کښې په هغوئ باندې وغورېدو. ⑰ نو مالِک خُدائ د بره نه راورسېدو او زۀ يې
ونيولم، هغۀ د ډېرو اوبو نه بهر راوويستلم. ⑱ هغۀ زۀ د خپلو زوروَرو دشمنانو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نه بچ کړم او د هغه ټولو نه چې زما نه يې نفرت کولو، هغوئ زما دپاره ډېر زيات
طاقتور وُو. ۱۹ کله چې زهٔ په تکليف کښې وم نو هغوئ په ما حمله وکړه، خو
مالِک خُدائ زهٔ بچ کړم. ۲۰ هغهٔ زهٔ د خطرې نه راووېستلم هغهٔ زهٔ ځکه بچ کړم
چې زما نه رضا وو. ۲۱ مالِک خُدائ ما له اجر راکوی ځکه چې زهٔ هغه څهٔ
کوم چې څهٔ حق وی، هغه ما له برکت راکوی ځکه چې زهٔ بې‌ګناه يم. ۲۲ ما د
مالِک خُدائ قانون منلے دے، زهٔ د خُدائ پاک نه نهٔ يم اوړېدلے. ۲۳ ما د هغهٔ
ټول قوانين منلی دی، ما د هغهٔ د حُکمونو نافرمانی نهٔ ده کړې. ۲۴ هغهٔ ته پته ده
چې زهٔ صفا يم، ځکه چې ما ځان د ګناه نه ساتلے دے. ۲۵ او هغه ما له ځکه
اجر راکوی چې هغه څهٔ کوم چې صحيح وی. ځکه چې هغهٔ ته پته ده چې زهٔ
بې‌ګناه يم. ۲۶ مالِکه خُدايه، تهٔ د هغه خلقو سره وفادار يې چې څوک ستا
وفادار وی، او چې څوک ښهٔ وی نو تهٔ د هغوئ سره ښهٔ يې. ۲۷ چې څوک
صفا خلق وی نو تهٔ د هغوئ سره صفا يې، خو تهٔ د بدعملو سره سخت يې. ۲۸
تهٔ هغه څوک بچ کوې چې څوک عاجز وی. خو تهٔ هغه څوک عاجزان کوې چې
څوک مغرور وی. ۲۹ مالِکه خُدايه، تهٔ زما رڼا يې، تهٔ زما تيارې لرې کوې. ۳۰
تهٔ ما له طاقت راکوې چې په دشمن حمله وکړم او طاقت راکوې چې د هغوئ په
دېوالونو باندې ورواوړم. ۳۱ دا خُدائ پاک دے، چې د هغهٔ کارونه څومره
مکمل دی، د هغهٔ کلام څومره اعتباری دے. هغه د ډال په شان دے د هغه هر چا
دپاره دے چې څوک يې پناه لټوی. ۳۲ مالِک خُدائ يواځې خُدائ پاک دے
خُدائ پاک يواځې زمونږ د پناه ځائ دے. ۳۳ دا خُدائ پاک زما مضبوط د پناه
ځائ دے، هغه زما لاره سموی. ۳۴ هغه ما د هوسۍ په شان تېزوی. هغه ما په
غرونو کښې په حِفاظت کښې ساتی. ۳۵ هغه ما له د جنګ تربيت راکوی، نو
چې داسې زهٔ د ټولو نه مضبوط غشے اوچلوم. ۳۶ مالِکه خُدايه، ما بچ کړه او
زما حِفاظت وکړه، ستا د مدد په وجه زهٔ تکړه شوے يم. ۳۷ تا زما دپاره لار
پراخه کړې ده، نو ځکه زما پښې کله هم نهٔ دی ښوئېدلې. ۳۸ زهٔ په خپل دشمن
پسې ځم او شکست ورکوم، تر هغې پورې نهٔ ودرېږم چې تباه کړې مې نهٔ وی.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۳۹ زۀ هغوئ وغورزوم او هغوئ پاڅېدے نۀ شی، هغوئ زما د پښو لاندې
پرېوتی وی. ۴۰ تۀ ما له د جنګ دپاره طاقت راکوې او په خپلو دشمنانو باندې
فتح راکوې. ۴۱ تۀ زما نه زما دشمن زغلوې، او چې څوک زما نه نفرت کوی نو
هغه تباه کوم. ۴۲ هغوئ د مدد دپاره وکتل، خو هيچا هم هغوئ بچ نۀ کړل،
هغوئ مالِک خُدائ ته فرياد وکړو، خو هغۀ جواب ورنۀ کړو. ۴۳ ما هغوئ ميده
کړل او هغوئ د خاورې په شان شول، د کوڅې د خاورې په شان ما په هغوئ
پښه راښکله. ۴۴ تا زۀ د خپلو سرکشو خلقو نه بچ کړم او زما بادشاهی دې په
قومونو باندې په خپل ځائ وساتله، کوم خلق چې ما نۀ پېژندل هغوئ زما د
بادشاهۍ لاندې راغلی دی. ۴۵ مسافر زما په وړاندې ټيټيږی، کله چې هغوئ زما
نه خبر شی، هغوئ زما تابعداری کوی. ۴۶ هغوئ خپله حوصله بائيلی او د خپلو
محفوظو ځايونو نه په ريږديدو راځی. ۴۷ مالِک خُدائ ژوندے دے. زما د
حِفاظت کوونکی ثناء صِفت دې وی. د هغه تکړه خُدائ پاک د لويئ اِعلان وکړئ
چې هغۀ زۀ بچ کړم. ۴۸ هغه ما له په خپلو دشمنانو باندې فتح راکوی، هغه
قومونه زما لاندې راولی ۴۹ او هغه ما د خپل دشمن نه بچ کوی. اے مالِکه
خُدايه، ما له په خپلو دشمنانو باندې فتح راکړه او ما د ظالمانو سړو نه بچ کړه.
۵۰ نو چې په قومونو کښې زۀ ستا ثناء صِفت وايم، او زۀ به ستا د نوم ثناء
صِفت بيانوم. ۵۱ خُدائ پاک خپل بادشاه له فتحې ورکوی، هغۀ چې څوک
خوښ کړے دے نو هغۀ ورته خپله مستقله مينه ښودلې ده، داؤد او د هغۀ اولاد
ته يې هميشه ښائی.“

د حضرت داؤد آخری خبرې

۲۳ ۱ د يَسی زوئ داؤد هغه سړے وو چې خُدائ پاک ورله شان او شوکت
ورکړے وو، چې د يعقوب خُدائ پاک هغه د دې دپاره خوښ کړو چې بادشاه
شی او هغه د بنی اِسرائيلو دپاره مشهور ثناء خوان هم وو. د داؤد آخری خبرې دا

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وي: ۲ ”د مالِک خُدائ روح زما په ذريعه خبرې کوی، د هغهٔ پيغام زما په ژبه
دے. ۳ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائيلی دی، د بنی اِسرائيلو حِفاظت
کوونکی ما ته فرمائيلی دی، ”هغه بادشاه چې په اِنصاف سره بادشاهی کوی، کوم
چې د خُدائ پاک په يره کښې بادشاهی کوی، ۴ هغه داسې دے لکه چې
بې‌وريځو سحر کښې نمر پرقيږی، هغه نمر چې د باران نه پس واښهٔ ځلوی.“ ۵
نو داسې به خُدائ پاک زما اولاد له برکت ورکړی، ځکه چې هغهٔ زما سره د تل
دپاره لوظ کړے دے، يو داسې لوظ چې هغه به نهٔ ماتيږی، يوه وعده چې نهٔ به
بدليږی. زما بلکل هم دغه خواهش دے، دا به زما خلاصون وی، او بې‌شکه
خُدائ پاک به داسې وکړی. ۶ خو بد کاره خلق د غورزولے شوو ازغو په
شان وی، چې هيڅ څوک يې هم په خالی لاسونو سره نهٔ شی راخستلے. ۷ تهٔ
به د دې دپاره د اوسپنې آوزار يا د نيزې نه کار اخلې، هغوئ به ببخی وسوزولے
شی.“

د حضرت داؤد مشهور فوجيان

۸ د داؤد د مشهورو فوجيانو نومونه دا دی: وړومبے د تحُکمون يوشيب
بيشبت وو، کوم چې د دريو مشر وو، هغهٔ د خپلې نيزې سره د اتو سوو خِلاف
جنګ وکړو او هغوئ ټول يې په يو جنګ کښې ووژل. ۹ د هغه دريو مشهورو
نه دويم د اخيو د قبيلې د دودو زوئ اِلىعزر وو. يوه ورځ چې فلستيان راغونډ وُو
نو هغهٔ او داؤد ورته وفرمائيل چې زمونږ سره جنګ وکړئ. نو اِسرائيليان ټول
وتښتيدل، ۱۰ خو هغه ټينګ شو او د فلستيانو سره يې تر دې پورې جنګ وکړو
چې لاس يې کار پرېښودو او خپلې تُورې له يې نهٔ شو وروړلے. مالِک خُدائ په
هغه ورځ باندې لويه فتح ومونده. کله چې دا ختم شو، نو اِسرائيليان اِلىعزر له
راواپس شول او د مړو دشمنانو نه يې زغرې وويستلې. ۱۱ د هغه دريو مشهورو
نه يو د حرار د اجی زوئ سمه وو. فلستيان لحی کښې راغونډ شوی وُو چرته چې
د دالو يو پټے وو. اِسرائيليان د فلستيانو نه وتښتيدل، ۱۲ خو سمه په پټی کښې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

تینګ شو، د دې حِفاظت يې وکړو او فلستيان يې ووژل. مالِک خُدائ په هغه ورځ باندې لويه فتح ومونده. ⑬ لَو شروع کېدو ته په نزدې وخت کښې د هغه دېرشو کسانو نه درې د عدولام غار ته لاړل، چرته چې داؤد وو، په دې وخت کښې د فلستيانو فوج د رفائيم په وادئ کښې خېمې لګولې وې. ⑭ په دې وخت کښې داؤد په يو محفوظ ځائ کښې وو او د فلستيانو يوې قبيلې بيتلحم قبضه کړے وو. ⑮ داؤد ډېر زيات تږے وو او وې فرمائيل، "زما ډېر ارمان دے چې څوک د بيتلحم د دروازې سره کوهى نه ما له څښلو له لږې اوبۀ راوړى." ⑯ هغه درې مشهور فوجيان د فلستيانو کېمپ ته وردننه شول، د کوهى نه يې اوبۀ راوويستلې او داؤد له يې راوړې. خو هغۀ دا ونۀ څښلې، او د څښلو په ځائ يې مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه توئ کړې. ⑰ او وې فرمائيل، "مالِکه خُدايه، زۀ دا هيڅکله نۀ شم څښلے. دا به داسې وى لکه چې زۀ د دې سړو وينې څښم چا چې خپل ژوند په خطره کښې واچولو." نو هغۀ د دې څښلو نه اِنکار وکړو. دا د هغه دريو مشهورو فوجيانو د بهادرئ کارنامې وې. ⑱ د يوآب ورور ابيشے چې د هغۀ مور ضروياه وه د هغه دېرشو مشر وو. هغۀ د خپلې نېزې سره د دريو سوو سړو خِلاف جنګ وکړو او وې وژل او د دې په وجه هغه د هغه دريو کسانو په شان مشهور شو. ⑲ نو هغه د هغه دريو نه زيات عزتمند شو او د هغوئ مشر شو، خو هغه په هغه دريو کسانو کښې شمېر نۀ وو. ⑳ د يهويدع زوئ بناياه يو بل مشهور فوجى وو او دے د قبضئيل اوسېدونکے وو، هغۀ ډېرې د بهادرئ کارنامې وکړې چې په کښې د هغه دوو لويو موآبيانو جنګ کوونکو وژل هم شامل ؤو. يوه ورځ چې واوره ورېدله هغه کندې ته کوز شو او يو زمرے يې ووژلو. ㉑ هغۀ يو مِصرے هم ووژلو، يو غټ سړے چې نېزه ورسره وه. بناياه په هغۀ باندې د امسا سره حمله وکړه، د مِصرى د لاس نه يې نېزه واخستله او په دې باندې يې ووژلو. ㉒ دا د هغه بناياه کارنامې دى چې د هغه دريو تکړه فوجيانو په شان مشهور شو. ㉓ هغه په ټولو کښې ښۀ تکړه وو، خو هغه په هغه دريو کښې نۀ شو شمېرلے. داؤد هغه د خپلو محافظانو مشر مقرر کړو. ㉔-㊴

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

په هغه ډېرشو کښې نور دا کسان شامل وُو، د یوآب وړور عساهیل، د بیت‌لحم د
دودو زوئ اِلحنان، د حرود اِلقه او سمه، د فِلِط نه خلص، د تقوع نه د عقیس
زوئ عیرا، د عنتوت نه ابیعزر، د حوسی نه مبونے، د اخوحی نه ضلمون، د
نطوفی نه مهری، د نطوفی د بعنه زوئ حلب، په بنیامین کښې د جبعه ربِی زوئ
اِتے، د فِرعاتون نه بنایاه، د جعس د وادیانو سره نزدې نه هدی، د عرباه نه
ابی‌علبون، د بحوریم نه عزماوت، د سعلبون نه الیخبه، د یسین زامن، یونتن، د
حرار نه سمه، د حرار نه د سرار زوئ اخی‌آم، د معکه د احسبی زوئ الیفلط، د
جلو نه د اخی‌تُفل زوئ الی‌عام، د کرمل نه حصرو، د عرب نه فعری، د ضوباه د
ناتن زوئ اِجال، د جاد نه بانی، د عمون نه صِلق، د یوآب زغره وړونکے د
بیروت نحری، د اِتری نه جریب او عیرا، او اوریاه حِتے. دا ټول هغه اووهٔ ډېرش
مشهور فوجیان وُو.

د حضرت داؤد مردم‌شماری

۲۴ ۝١ مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو ته یو ځل بیا غصه شو او د داؤد په ذریعه
یې په هغوئ مصیبت راوستلو. مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائیل، ”لاړ شه او د
اِسرائیل او د یهوداه خلق وشمېره.“ ۝٢ نو داؤد د خپل لښکر مشر یوآب له حُکم
ورکړو، ”د خپلو آفسرانو سره د بنی اِسرائیلو ټولو قبیلو ته لاړ شه د یو سر نه تر
بل سره پورې وګرځه او خلق وشمېره. زهٔ دا معلومول غواړم چې هغوئ څومره
دی.“ ۝٣ خو یوآب بادشاه ته ووئیل، ”بادشاه سلامت، مالِک خُدائ ستا خُدائ
پاک دې بنی اِسرائیلیان د اوس نه یو په سل نور هم زیات کړی او ژوندے اوسې
چې تهٔ یې وګورې. خو بادشاه سلامت، تهٔ داسې کول ولې غواړې؟“ ۝۴ خو
بادشاه په یوآب او د هغهٔ په آفسرانو باندې د هغهٔ حُکم ومنلو، هغوئ د هغهٔ د
حضور نه روان شول او د بنی اِسرائیلو خلقو شمېرلو له لاړل. ۝۵ هغوئ د اُردن
سیند نه واوړېدل او د عروعیر جنوبی طرف ته یې خېمې ولګولې، دا ښار د جاد

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

په علاقه کښې د يعزير د وادۍ په مينځ کښې وو، ﴿۶﴾ او د حِتيانو په علاقه کښې
جِلعاد او قادِس ته روان وُو. بيا هغوئ دان ته لاړل او د دان نه هغوئ نمرپرېواتهٔ
طرف صيدا ته لاړل. ﴿۷﴾ بيا هغوئ جنوبى طرف ته د ټَخو دېوالونو ښار صور ته
لاړل او هم هغسې د حِويانو او کنعانيانو ټولو ښارونو ته هم لاړل او په آخر کښې
د يهوداه په جنوبى برخه کښې بيرسبع ته لاړل. ﴿۸﴾ نو نههٔ مياشتې او شل ورځې
پس هغوئ يروشلم ته راواپس شول، چې په ټول مُلک کښې يې سفر کړے وو.
﴿۹﴾ هغوئ بادشاه له د هغه ټولو سړو شمېر ورکړو چا چې جنګ کولے شو، اتهٔ
لاکه سړى په اِسرائيل کښې او پينځهٔ لاکه په يهوداه کښې وُو. ﴿۱۰﴾ خو چې کله
داؤد مردمشمارى وکړه نو خپل ضمير هغه ملامته کول شروع کړل او هغهٔ مالِک
خُدائ ته وفرمائيل، ”ما چې څهٔ کړى دى نو دا مې يوه سخته ګناه کړې ده، مالِکه
خُدايه، زما غلطى معاف کړه. ما د کم عقلتوب کار کړے دے.“ ﴿۱۱﴾-﴿۱۲﴾ د
مالِک خُدائ کلام په جاد نازل شو چې داؤد ته پېشګوئې ورکوونکے وو، ”لاړ شه
او داؤد ته ووايه چې زهٔ هغهٔ له درې خوښې ورکوم او هغه دې په هغه درېو
سزاګانو کښې يوه خوښه کړى نو زهٔ به هم هغه شان وکړم.“ په وريسې سحر د
داؤد د پاخېدو نه پس، ﴿۱۳﴾ جاد هغهٔ له لاړو او چې مالِک خُدائ څهٔ فرمائيلى وُو
هغه يې ورته وفرمائيل او تپوس يې ترې نه وکړو، ”په دې کښې ستا کوم يو خوښ
دے؟ ستا په مُلک کښې درې کاله قحط وى يا درې مياشتې چې خپل دشمن نه
منډې وهې يا چې درې ورځې ستا په مُلک وبا راشى؟ اوس په دې باندې سوچ
وکړه او ما ته ووايه چې مالِک خُدائ چا چې زهٔ رالېږلے يم کوم يو جواب
يوسم.“ ﴿۱۴﴾ داؤد جواب ورکړو، ”زهٔ د نااُميدۍ په حالت کښې يم. خو زهٔ دا نهٔ
غواړم چې ما له انسان سزا راکړى. پرېږده چې مالِک خُدائ په خپله مونږ له
سزا راکړى، ځکه چې هغه رحمان او رحيم دے.“ ﴿۱۵﴾ نو مالِک خُدائ په بنى
اِسرائيلو باندې يوه وبا راولېږله، چې د هغه سحر نه واخله تر هغه وخت پورې وه
چې کوم يې خوښ کړے وو. د مُلک د يو سر نه تر بل سره پورې اويا زره بنى
اِسرائيليان مړهٔ شول. ﴿۱۶﴾ کله چې د مالِک خُدائ فرښته د يروشلم په تباه کولو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

باندې وه، نو مالِک خُدائ د خلقو سزا په حقله خپله فيصله بدله کړه او هغه
فرښتې ته يې وفرمائيل کومې چې هغوئ وژل، "بس دے، دا دومره ورله ډېر دی."
فرښته د يو يبوسى اروناه د درمند سره وه. ١٧ داؤد فرښته وليده چې هغې خلق
وژل او مالِک خُدائ ته يې وفرمائيل، "زۀ ګناهګار يم. زۀ هغه کس يم چا چې
غلطى کړې ده. دې عاجزو خلقو څۀ کړى دى؟ تا له په کار دى چې ما او زما
خاندان له سزا راکړې." ١٨ هم په هغه ورځ جاد داؤد له ورَغلو او ورته يې
وفرمائيل، "د اروناه درمند ته وخېژه او مالِک خُدائ ته يوه قربان‌ګاه جوړه کړه."
١٩ نو داؤد د مالِک خُدائ حُکم ومنلو او چې څنګه جاد ورته وئيلى وُو هغه
لاړو. ٢٠ اروناه لاندې وکتل او وې ليدل چې بادشاه او د هغۀ آفسران راروان
وُو. هغه د داؤد په مخکښې پړمخې پرېوتو ٢١ او تپوس يې وکړو، "بادشاه
سلامت، تۀ دلته د څۀ دپاره راغلې؟" داؤد ورته وفرمائيل، "د دې دپاره چې ستا
درمند واخلم او مالِک خُدائ ته يوه قربان‌ګاه جوړه کړم، دا د دې دپاره چې وبا
ودرېږى." ٢٢ اروناه ورته ووئيل، "بادشاه سلامت، واېې خله او چې څۀ دې
خوښ وى نو هغه مالِک خُدائ ته پېش کړه. دا غوَيى دى چې په قربان‌ګاه باندې
به يې د نذرانې په توګه وسوزوې، د هغوئ جغونه او د غويل تختې دا دى چې د
سوزولو د لرګو په توګه يې استعمال کړې." ٢٣ اروناه هر څۀ بادشاه له ورکړل
او ورته يې ووئيل، "مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک دې ستا نذرانه قبوله کړى." ٢٤
خو بادشاه ورته وفرمائيل، "نه، زۀ به د دې قيمت درکوم. زۀ به مالِک خُدائ
خپل خُدائ پاک ته هغه څۀ په نذرانه کښې نۀ پېش کوم چې مفت مِلاو شى." نو
هغۀ درمند او غوَيى د سپينو زرو په پنځوسو سيکو باندې واخستل. ٢٥ بيا هغۀ
مالِک خُدائ ته يوه قربان‌ګاه جوړه کړه او سوزېدونکې نذرانې او د سلامتۍ
نذرانې يې پېش کړې. مالِک خُدائ د هغۀ سوال قبول کړو او په بنى اِسرائيلو کښې
وبا بنده شوه.

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.